

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 30 MEI 1968 BETREFFENDE DE INTERVENTIE VAN DE PERMANENTE EENHEDEN DER CIVIELE BESCHERMING.¹

Mijnheer de Gouverneur,

Bij circulaire van 14 december 1969, gewijzigd door deze van 20 maart 1961, werd u de oprichting van de mobiele kolonnes ter kennis gebracht die verder onder de benaming van permanente eenheden van de Civiele Bescherming aangeduid worden; hierbij werden hun normale interventiezone evenals de algemene principes voor hun in werking treden meegedeeld.

Gezien de reorganisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten ingevolge het koninklijk besluit van 8.11.1967, acht ik het nodig hieronder de regels te bepalen volgens dewelke de permanente eenheden van de Civiele Bescherming, ingeval van brand kunnen opgeroepen worden.

Eerst en vooral dient echter aangestipt dat, ingevolge zowel de bepalingen van de wet van 16 en 27 augustus 1790 als van deze van 31 december 1963, alsook van het K.B. van 8 november 1967, de brandbestrijding onder al haar vormen een specifieke opdracht is van de gemeentelijke brandweerdiensten.

De andere diensten, of ze tot de Staat of tot de gemeenten behoren, treden in principe slechts occasioneel op bij dit soort rampen en voor zover de omvang ervan hun interventie noodzakelijk maakt.

Krachtens dit principe maakt art. 16 van het K.B. van 8 november 1967² de interventie van de permanente eenheden van de civiele Bescherming afhankelijk van drie voorwaarden :

- a) de ramp moet BELANGRIJK zijn, zonder echter noodzakelijk een catastrofe te betekenen;
- b) deze eenheden dienen opgeroepen ofwel door de leider van de operaties, ofwel door de burgemeester, ofwel door de provinciegouverneur (deze laatste volgens het K.B. van 16.9.1966);
- c) de permanente eenheden mogen enkel als versterking optreden, hetgeen veronderstelt dat andere diensten reeds ter plaatse zijn of tenminste tegelijkertijd opgeroepen werden.

Het hogervermeld koninklijk besluit bepaalt een norm in het interventieproces: gewestelijke brandweerdienst, dienst Y, dienst X. Deze hiërarchie moet normaal gerespecteerd worden.

Het spreekt echter vanzelf dat de hoofdbekommernis die aanleiding heeft gegeven tot het opmaken van het K.B. van 8.11.1967, de snelheid van de interventie en de doeltreffendheid van de ingezette middelen is. Derhalve moeten de gecombineerde artikels 14, 15 en 16 met voldoende soepelheid geïnterpreteerd worden om, bij een bepaald soort ramp, de bevoegde overheden toe te laten de permanente eenheden op te roepen zonder noodzakelijk vooraf de hogervermelde hiërarchie uitgeput te hebben.

Deze uitzonderlijke procedure mag enkel toegepast worden wanneer de ramp zelf reeds erg is of wanneer er grote risico's voor uitbreiding bestaan.

Hetzelfde geldt wanneer de vereiste middelen om de brand te overmeesteren ter plaatse ontbreken, dan wanneer de permanente eenheden van de Civiele Bescherming deze kunnen bezorgen.

Wanneer een brand uitbreekt in een gewest waar een permanente eenheid gevestigd is mag deze, in principe, niet dadelijk optreden zonder ter versterking geroepen te zijn door de gewestelijke brandweerdienst. Het spreekt echter vanzelf dat, wanneer er zich een ramp voordoet in de onmiddellijke omgeving van de plaats waar een permanente eenheid gevestigd is en wanneer deze eerst verwittigd werd, ze de plicht heeft alle nodige schikkingen te treffen om de ramp te bestrijden in afwachting dat de gewestelijke dienst DIE ZIJ DADELIJK DIENT OP TE ROEPEN, TER PLAATSE IS.

Dienaangaande kan haar optreden vergeleken worden met dit van de privé-veiligheidsdiensten van sommige ondernemingen of met de eerste hulp verleend door de bevolking.

¹ Verscheidene gegevens van deze ministeriële omzendbrief zijn verouderd, vb. zijn de provinciale bureaus van de Civiele Bescherming afgeschaft (K.B. 13 maart 1995 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (B.S. 25.03.1995).

Zie hierna : omzendbrief + nota aan de heer gouverneur van 4 juli 1995.

² Het artikel 16 is opgeheven door het K.B. van 2 oktober 1978 art. 10 a) (B.S. 07.12.1978)

Deze procedure is natuurlijk als een uitzondering op de regel te beschouwen en haar toepassing mag in geen geval de vlijt van de plaatselijke overheden verminderen bij het opzoeken van de gepaste middelen voor een optreden dat in hun eigen bevoegdheid valt.

De oproep van de permanente eenheden der Civiele Bescherming vermindert trouwens geenszins de verantwoordelijkheid van de bevoegde overheden.

Met het oog op een gebeurlijk ter versterking vragen der permanente eenheden, dienen twee opmerkingen gemaakt.

Ten eerste moeten de permanente eenheden opgeroepen worden om actief op te treden en niet alleen om materieel, uitrustingsonderdelen of levensmiddelen te verschaffen, behalve in zeer speciale gevallen. Indien dit anders geschiedt zal ik me het recht voorbehouden bij de gemeentegroepscentra terugbetaling te eisen van de consumptieartikelen die aldus verkeerdelijk ten laste van de Staat verbruikt worden.

Ten tweede mag er geen beroep gedaan worden op de permanente eenheden om uitsluitend de wacht te verzekeren wanneer de ramp bestreden is.

TER SPECIALE ATTENTIE VAN DE OPERATIECHEF OF ANDERE OVERHEDEN DIE BEROEP DOEN OP DE PERMANENTE EENHEDEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING WIJS IK EROP DAT, INGEVAL VAN BRAND, DE LEIDING VAN DE OPERATIES GEREGELD WERD IN HET K.B. VAN 8.11.1967 EN NIET TOEBEHOORT AAN DE CHEF VAN DE PERMANENTE EENHEID BEHALVE WANNEER DIT VOOR EEN BEPAALDE RAMP, DOOR U OF DOOR DE BURGEMEESTER VAN HET RAMPGEBIED BESLIST WORDT.

Na aldus de principes voor het oproepen van de permanente eenheden van de Civiele Bescherming ingeval van brand te hebben vastgesteld, deel ik U de telefonische oproepnummers mee van deze eenheden, daar sommigen sinds mijn laatste circulaire gewijzigde werden.

I M.K. Liedekerke 053/66 67 95
III M.K. Ghlin-Mons 065/33 43 00
V M.K. Crisnée-Liège 041/57 40 36
VI M.K. Brasschaat 031/51 70 87.

Voor andere rampen en onheilen dan brand zullen u binnenkort bijzondere schikkingen meegedeeld worden.

Ik wijs er u echter op dat de nationale en provinciale bureaus van de Civiele Bescherming, waarvan de adressen volgen, reeds nu in staat zijn aanzienlijke hulp te verlenen bij rampen die de aanwending van middelen vereisen waaronder de gemeenten niet zouden beschikken.

Nationaal bureau

Algemene Directie van de Civiele Bescherming
Operaties en Alarmering
Leuvenseweg 3
BRUSSEL

Tel.	02/512 16 20	uitbr.	535
	02/511 65 30		258
	02/511 65 20		534
	02/512 07 90		

Provinciaal bureau van Antwerpen – Turnhoutsebaan 210 - DEURNE
Tel. 031/24 87 50
031/24 35 15 (voorbehouden voor interventies)

Provinciaal bureau van Brabant – Wetstraat 227 - BRUSSEL
Tel. 02/736 91 34

Provinciaal bureau van Henegouwen – Rue du Gouvernement 13 - MONS
Tel. 02/33 45 74

Provinciaal bureau van Luik – Quai de la Batte 9 - LIEGE

Tel. 041/23 99 87

Provinciaal bureau van Limburg – Oude Luikerbaan 26 - HASSELT
Tel. 011/22 12 38

Provinciaal bureau van Namen – Rue Henry Lemaitre 63 - NAMUR
Tel. 081/22 62 39

Provinciaal bureau van Oost-Vlaanderen – Laurent Delvauxstraat 7 - GENT
Tel. 091/23 13 59

Provinciaal bureau van West-Vlaanderen – Dreef ter Panne 2 - BRUGGE
Tel. 050/33 06 78

Ik zou u dank weten, Mijnheer de Gouverneur, hetgeen voorafgaat te willen meedelen aan alle gemeenten van uw provincie langs het Bestuursmemoriaal om.

N.B. Adressen en telefoonnummers aangepast op 1 juli 1979.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 23 JUNI 1971 HOUDENDE ORGANISATIE VAN DE OPDRACHTEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING EN COORDINATIE VAN DE OPERATIES BIJ RAMPSPOEDIGE GEBEURTENISSEN, CATASTROFEN EN SCHADEGEVALLEN.
(B.S. 24.07.1971)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 2, eerste lid;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van onze Minister van Binnenlandse Zaken.

Hebben wij besloten en besluiten wij:

HOOFDSTUK 1 – Opdrachten van de civiele bescherming.

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit moet worden verstaan onder :

- a) **rampspoedige gebeurtenissen** : o.m. een cycloon, een orkaan, een vloedgolf, een aardbeving alsmede een vrije zware overstroming of een vrij ernstig watertekort, welke een omvangrijk gebied treffen;
- b) **catastrofen** : o.m. een spoorwegongeval, het neerstorten van een luchtvaartuig, een dijkbreuk, alsmede een toevallige vrij ernstige besmetting of bezoedeling, welke een omvangrijk gebied treffen, en in 't algemeen alle ongevallen die het verlies van veel mensenlevens of aanzienlijke materiële schade veroorzaken of kunnen veroorzaken;
- c) **schadegevallen** : o.m. een brand, een ontploffing, een instorting, een grondverzakking of – verschuiving, een breuk in een leiding of in een reservoir, alsmede een verkeersongeval dat het inzetten van speciale middelen noodzakelijk maakt.

Art. 2. [...]

Opgeheven door K.B. van 16 februari 2006, art. 33, b) (B.S. 15.03.2006)

HOOFDSTUK II. – Coördinatie van de operaties.

Art. 3. [...]

Opgeheven door K.B. van 16 februari 2006, art. 33, b) (B.S. 15.03.2006)

Art. 4. [...]

Opgeheven door K.B. van 16 februari 2006, art. 33, b) (B.S. 15.03.2006)

HOOFDSTUK III. – Slotbepalingen

Art. 5. [...]

Opgeheven door K.B. van 16 februari 2006, art. 33, b) (B.S. 15.03.2006)

Art. 6. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 5 NOVEMBER 1971 – ORGANISATIE VAN DE OPDRACHTEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING EN COÖRDINATIE VAN DE OPERATIES BIJ RAMPSPOEDIGE GEBEURTENISSEN, CATASTROFEN EN ONGEVALLLEN. ¹

Mijnheer de Gouverneur,

In het Belgisch Staatsblad van 24 juli 1971 verscheen het koninklijk besluit van 23 juni 1971 houdende organisatie van de opdrachten van de civiele bescherming en coördinatie van de operaties bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen.

Het lijkt mij noodzakelijk enkele nadere gegevens te verstrekken ten behoeve van uw diensten en van de lokale overheden.

Voormeld koninklijk besluit maakt een onderscheid tussen :

A. De opdrachten van de civiele bescherming;

B. De coördinatie van de operaties.

A. Opdrachten van de civiele bescherming

1. Terminologie

De betekenis van de woorden “rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen”, die samen met een enuntiatieve en niet beperkende opsomming in artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 juni 1971 voorkomen, berust in feite op een onderscheid tussen omstandigheden die meestal te wijten zijn aan natuurkrachten (rampspoedige gebeurtenissen), omstandigheden die meestal bij de mens liggen (catastrofen) en omstandigheden die aan de natuurkrachten of aan de mens te wijten zijn, vooral dan in het lokale vlak (schadegevallen).

Dit onderscheid is van fundamentele zij het daar zeer approximatieve aard, maar het is haast onmogelijk meer precies te zijn.

2. Plichten van de lokale overheden.

De opdrachten van de diensten van de civiele bescherming bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen, hebben geenszins tot gevolg dat aan de lokale overheden de bevoegdheden worden ontnomen, welke hun ten dezen verleend zijn door de wetgeving, inzonderheid door het decreet van 16-24 augustus 1790 op de gerechtelijke organisatie titel XI, artikel 3, 5.

In geval van rampspoedige gebeurtenis of catastrofe zal het optreden van de lokale overheden samen gaan met dat van de diensten van de civiele bescherming, die eveneens van ambtswege optreden.

Bij een schadegeval zal het optreden van de lokale overheden alleen samengaan met dat van de diensten van de civiele bescherming, wanneer de lokale overheden niet over passende of voldoende middelen beschikken en oordelen een beroep op die diensten te moeten doen.

Inzake brandbestrijding evenwel is en blijft de toestand principieel alleen geregeld door de artikelen 16 en 17 van het koninklijk besluit van 8.11.1967 houdende, voor de vreedstijd, organisatie van de gemeentelijke en gewestelijke brandweerdiensten en coördinatie van de hulpverlening in geval van brand ². Het spreekt nochtans vanzelf dat wanneer een brand zich zou uitbreiden buiten het lokaal vlak (tengevolge bijvoorbeeld van de uitwaseming van giftige bestanddelen) hij dan niet meer kan beschouwd worden als een schadegeval maar als een catastrofe met al de gevolgen van dien op operationeel gebied.

3. Modaliteiten van optreden.

Een ministerieel besluit zal eerlang genomen worden om de modaliteiten van het optreden van de diensten van de civiele bescherming te regelen.

¹ Deze omzendbrief is gedeeltelijk vervangen door de omzendbrief van 11 juli 1990 opgenomen in hoofdstuk XII.

² De artikelen 16 en 17 werden opgeheven door het K.B. van 2 oktober 1978, art. 10 a) (B.S. 07.12.1978)

B. Coördinatie van de operaties.

1. Informatie.

De aandacht van de heren burgemeesters dient er op gevestigd te worden dat ze tot plicht hebben U onverwijld te verwittigen wanneer zich een rampspoedige gebeurtenis, catastrofe of schadegeval voordoet die het gelijktijdig inzetten van hulp- en beschermingsmiddelen, zowel van de staat, de provincies of gemeenten, als van private, openbare of nutsorganismen noodzakelijk maakt, ten einde U toe te laten onmiddellijk mededeling ervan te doen aan mijzelf en aan de adviseur-provinciale chef van de civiele bescherming.

De burgemeesters kunnen een gemachtigde met die taak belasten.

Ik moge er de nadruk op leggen dat U, na door de bevoegde burgemeester of zijn gemachtigde behoorlijk te zijn ingelicht, zelf dient te beslissen tot het al dan niet gelijktijdig inzetten van de vorenbedoelde hulp- en beschermingsmiddelen.

Voorts zij erop gewezen dat bij aldien die informatie niet vlug geschiedt de toepassing van de bepalingen van het koninklijk besluit van 23 juni 1971 grote hinder kan ondervinden.

In het raam van mijn rondschrijven van 16 december 1970, INT/7011743, ben ik tot de vaststelling gekomen dat de provinciale gouvernementen over 't algemeen te weinig aandacht aan hun permanente wachtdienst hebben geschonken.

Gedurende de normale bureautijd stelt de informatie praktisch geen enkel probleem; het is buiten de diensturen dat de moeilijkheden rijzen.

Wegens het belang van een dergelijke wachtdienst, zou ik U dank weten de regeling in uw diensten op een meer doeltreffende basis te willen herzien, er rekening mede houdend dat op elk ogenblik een verantwoordelijke ambtenaar moet kunnen bereikt worden, die bij toepassing van het koninklijk besluit van 23 juni 1971 de nodige maatregelen kan treffen.

Zodat mijn departement in het bezit komt van de lijsten der permanente wachtdiensten bij de verschillende provinciale gouvernementen, zal u een tweede rondschrijven worden toegestuurd voor het regelen van de verbinding tussen de provinciale wachtdiensten en de wachtdiensten van de civiele bescherming.

2. Coördinatie op provinciaal niveau.

Het ministerieel rondschrijven van 14 oktober 1966, dat handelde over de draagwijdte van het koninklijk besluit van 16 september 1966, maakte het U mogelijk een beroep te doen op de adviseur-provinciale chef van de civiele bescherming voor de technische leiding van de operaties. Voortaan zal deze ambtenaar, krachtens het koninklijk besluit van 23 juni 1971, u van ambtswege bijstaan wanneer de coördinatie van de operaties noodzakelijk zal blijken op provinciaal niveau.

Ik wens te onderstrepen dat deze bijstand in de coördinatie niet noodzakelijk de technische leiding van de operaties behelst.

Dit is inderdaad een andere taak dan de eigenlijke coördinatie en zijn wordt materieel gesproken, uitgeoefend op de plaats zelf van de operaties. Voor het opnemen van de technische leiding staat het u dus, zoal in het verleden, vrij, indien er reden toe bestaat, gelijk welke andere speciaal bevoegde persoon aan te duiden.

3. Coördinatie op nationaal niveau.

Het koninklijk besluit van 16.9.1966 bood mij, ingeval van noodzakelijkheid de mogelijkheid de coördinatie van de operaties zelf te leiden wanneer de operaties ook buiten het grondgebied van de provincie moeten geschieden. Voortaan ben ik, krachtens het koninklijk besluit van 23 juni 1971, alleen en van ambtswege aangeduid voor deze coördinatie, voor de uitoefening waarvan ik evenwel steeds een ambtenaar-generaal van de civiele bescherming kan aanwijzen. In onderhavig geval duid ik de inspecteur-generaal aan die de operaties in zijn bevoegdheid heeft.

4. Coördinatie in het raam van de O.S.R.-plannen.

In de O.S.R.-plannen (Organisatie Snelle Redding) zal de coördinatie tot in de kleinste bijzonderheden geregeld worden in het vooruitzicht van zekere wel bepaalde omstandigheden.

Te dien einde onderscheidt men :

a) het basis O.S.R.-plan.

Het basis O.S.R.-plan, opgemaakt door het Bestuur van de Civiele Bescherming, is op huidig ogenblik voor onderzoek voorgelegd aan een werkgroep die samengesteld is uit afgevaardigden van verscheidene ministeriële departementen.

Zodra dit onderzoek geëindigd is, zal ditzelfde plan voorgelegd worden aan een tweede werkgroep onder andere samengesteld uit vertegenwoordigers van de provinciegouverneurs.

Na beëindiging van de werkzaamheden van deze werkgroep zal het basis O.S.R.-plan gepubliceerd worden.

b) nationale O.S.R.-plannen

Na publicatie van het basis O.S.R.-plan dienen de nationale O.S.R.-plannen te worden opgemaakt. Dit zijn plannen die toepasselijk zijn bij rampspoedige gebeurtenissen en bij catastrofes die normaal, door hun aard zelf, tussenkomsten noodzakelijk maken welke zich tot buiten het grondgebied van een provincie uitstrekken (ongevallen inzake kernenergie, vervoer van gevaarlijke produkten, lucht- en waterbezoedeling van allerlei aard, enz. ...).

Deze nationale O.S.R.-plannen zullen opgemaakt worden door werkgroepen samengesteld uit specialisten en technici van ministeriële departementen en van andere openbare diensten of instellingen van openbaar nut.

c) provinciale O.S.R.-plannen

Getransporteerd binnen de territoriale grenzen van de verschillende provincies, zullen het basis O.S.R.-plan en de nationale O.S.R.-plannen, uit te werken door gespecialiseerde werkgroepen die voorgezeten worden door de gouverneur van de provincie, daarin bijgestaan door de adviseur-provinciale chef van de civiele bescherming. In die provinciale O.S.R.-plannen dient rekening te worden gehouden met de specifieke problemen en toestanden in elke provincie. Zij zullen, in de mate van het mogelijke, op elkaar afgestemd worden ten einde een zo groot mogelijke eenvormigheid te bekomen.

De ministeriële omzendbrief van 14 oktober 1966 betreffende de coördinatie wordt opgeheven.

Ik moge u verzoeken, Mijnheer de Gouverneur, het voorstaande mede te delen aan de lokale overheden van uw provincie, langs het *provincieblad* om.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 1 DECEMBER 1975 HOUDENDE ALGEMEEN REGLEMENT OP DE POLITIE VAN HET WEGVERKEER [EN VAN HET GEBRUIK VAN DE OPENBARE WEG]. (B.S. 09.12.1975) + (errata B.S. 13, 18 en 20.12.1975)

Opschrift aldus gewijzigd bij K.B. van 4 april 2003, art. 1 (inw. 1 januari 2004) (B.S. 08.05.2003)

Uittreksels

Gelet op de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, inzonderheid op artikel 1;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeerswezen,

TITEL I. INLEIDENDE BEPALINGEN

...

Art. 3 Bevoegde personen

De personen bevoegd om toezicht uit te oefenen op de naleving van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer en de ter uitvoering daarvan genomen reglementen, zijn:

1° [het personeel van het operationele kader van de federale en de lokale politie;]

Aldus vervangen bij K.B. van 4 april 2003, art. 4 (inw. 1 juni 2003) (B.S. 08.05.2003)

2° [de ambtenaren en beambten van het Bestuur van het Vervoer te Land, van het Bestuur van de Verkeersreglementering en van de Infrastructuur [...], die met een mandaat van gerechtelijke politie belast zijn;]

Aldus vervangen bij K.B. van 14 maart 1996, art. 1, A) (inw. 1 april 1996) (B.S. 29.03.1996) en gewijzigd bij K.B. van 9 oktober 1998, art. 2 (inw. 1 november 1998) (B.S. 28.10.1998)

3° de ambtenaren en beambten van de Regie der Luchtwegen, die met een mandaat van gerechtelijke politie belast zijn, binnen de grenzen van de luchthavens en van hun aanhorigheden;

4° de ingenieurs en conducteurs van Bruggen en Wegen en andere voor het toezicht op de openbare weg aangestelde beambten;

5° de ambtenaren en beambten van de provinciale wegendiensten, behalve het kantoorpersoneel;

6° het personeel aangesteld voor het bewaken en het bedienen van de in de openbare weg liggende bruggen, voor wat het verkeer op die bruggen en in de nabijheid ervan betreft;

7° het douanepersoneel bij de uitoefening van zijn dienst;

8° de officieren en agenten van de politie der spoorwegen, binnen de perken van hun territoriale bevoegdheid;

9° de conducteurs, controleurs en opzichters van de Algemene Dienst der Militaire Gebouwen, voor wat het gebruik van de militaire wegen betreft;

10° de eerstaanwezende ingenieurs-hoofden van dienst, de rijksingenieurs van Waters en Bossen, de brigade-chefs en technische beambten van het Bestuur van Waters en Bossen, voor wat het verkeer op de boswegen van de Staat betreft;

11° [het personeel van de Belgische militaire politie bij de uitoefening van zijn dienst, uitsluitend inzake de toepassing van artikel 4.1 tot 4.3;]

Aldus gewijzigd bij K.B. van 14 maart 1996, art. 1, B) (inw. 1 april 1996) (B.S. 29.03.1996)

[[12°] Het personeel van de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer bij de uitoefening van zijn dienst, belast met een mandaat van gerechtelijke politie [en uitsluitend inzake de toepassing van de artikelen 5 en de verkeersborden C5 met onderbord "Uitgezonderd 2+" of "3+", F17 en F18, 72.5 en 72.6, 25.1, 2° en 6°, 62ter alsook 77.8].]

Aldus ingevoegd bij K.B. van 18 september 1991, art. 7 (inw. 1 januari 1992) (B.S. 23.10.1991) en vernummerd bij K.B. van 14 maart 1996, art. 1, C) (inw. 1 april 1996) (B.S. 29.03.1996) en gewijzigd bij K.B. van 18 december 2002, art. 3 (inw. 25 december 2002) (B.S. 25.12.2002)

[13° *K.B. van 27 april 2007, art. 1* (B.S. 09.05.2007) - de interveniërende leden van de openbare brandweerdiensten en van de diensten van de civiele bescherming op de plaats van de interventie, uitsluitend inzake de toepassing van artikel 4 en voor zover het in punt 1° bedoelde personeel niet op de plaats van de interventie aanwezig is.]

Art. 4 Bindende kracht van de bevelen van de bevoegde personen

4.1 De weggebruikers moeten onmiddellijk gevolg geven aan de bevelen van de bevoegde personen.

4.2 Als bevelen worden inzonderheid beschouwd:

1° de arm recht opgestoken, wat stoppen betekent voor alle weggebruikers, behalve voor die welke zich op een kruispunt bevinden en dit dan ook moeten vrijmaken;

2° de arm of de armen horizontaal uitgestrekt, wat stoppen betekent voor de weggebruikers die naderen uit richtingen welke deze aangewezen door de arm of armen, dwarsen;

3° het overdwars zwaaien met een rood licht, wat stoppen betekent voor de bestuurders naar wie het licht gekeerd is.

4.3 De bevelen gericht tot de in beweging zijnde weggebruikers kunnen slechts gegeven worden door personen die de kentekens van hun functie dragen.

Die kentekens moeten zowel 's nachts als bij dag te herkennen zijn.

4.4 Elke bestuurder van een stilstaand of geparkeerd voertuig moet dit verplaatsen zodra hij daartoe door een bevoegd persoon aangemaand wordt.

[Weigert de bestuurder of is hij afwezig, dan mag de bevoegde persoon ambtshalve voor de verplaatsing van het voertuig zorgen. De verplaatsing gebeurt op risico en kosten van de bestuurder en de burgerlijk aansprakelijke personen, behalve wanneer de bestuurder afwezig is en het voertuig reglementair is geparkeerd.]

Aldus gewijzigd bij K.B. van 20 juli 1990, art. 2 (inw. 1 januari 1990) (B.S. 25.09.1991)

Zonder het optreden van een bevoegd persoon kan dit recht in dezelfde omstandigheden, niet door een weggebruiker uitgeoefend worden.

...

TITEL II. [REGELS VOOR HET GEBRUIK VAN DE OPENBARE WEG]

Opschrift aldus gewijzigd bij K.B. van 4 april 2003, art. 5 (inw. 1 januari 2004) (B.S. 08.05.2003)

...

Art. 11 [*K.B. van 18 september 1991, art. 9* (inw. 1 januari 1992) (B.S. 23.10.1991) - **Snelheidsbeperkingen**

11.1 Binnen de bebouwde kommen is de snelheid beperkt tot 50 km per uur.

Op sommige openbare wegen kan evenwel een lagere of hogere snelheidsbeperking opgelegd of toegelaten worden door het verkeersbord C43.

De lagere snelheidsbeperkingen voortvloeiend uit artikel 11.3 blijven van toepassing.

11.2 Buiten de bebouwde kommen is de snelheid beperkt:

1° tot 120 km per uur:

- a) op de autosnelwegen;
- b) op de openbare wegen verdeeld in vier of meer rijstroken waarvan er ten minste twee bestemd zijn voor iedere rijrichting, voor zover de rijrichtingen anders dan door wegmarkeringen gescheiden zijn.

De snelheid van voertuigen en slepen [met een maximale toegelaten massa van meer dan 3,5 ton], van autobussen en autocars, is hier evenwel beperkt tot 90 km per uur.

Aldus gewijzigd bij K.B. van 21 december 2006, art. 1 (inw. 1 februari 2007) (B.S. 12.01.2007)

De lagere snelheidsbeperkingen opgelegd door het verkeersbord C43 of voortvloeiend uit artikel 11.3 blijven van toepassing;

2° tot 90 km per uur:

- a) op de openbare wegen verdeeld in vier of meer rijstroken waarvan er ten minste twee bestemd zijn voor iedere rijrichting en de rijrichtingen gescheiden zijn door wegmarkeringen;
- b) op de andere openbare wegen.

De lagere snelheidsbeperkingen opgelegd door het verkeersbord C43 of voortvloeiend uit artikel 11.3 blijven van toepassing.

11.3 De snelheid van de voertuigen is volgens de aard van het voertuig, beperkt:

1° tot 75 km per uur voor autobussen en autocars behalve op de onder 11.2.1° en 11.2.2°a) bedoelde wegen;

2° tot 60 km per uur voor andere voertuigen en slepen met luchtbanden en met een maximale toegelaten massa van meer dan 7,5 ton, behalve op de onder 11.2.1° en 11.2.2°a) bedoelde wegen;

3° tot de grens vastgesteld in het technisch reglement van de auto's of, bij ontstentenis daarvan, tot 40 km per uur voor de voertuigen met cushionbanden, met elastische of onbuigzame banden alsook voor de voertuigen die naar bouw en oorsprong niet met een ophanging uitgerust zijn;

4° tot [45] km per uur voor de bromfietsen klasse B;

Aldus gewijzigd bij K.B. van 16 juli 1997, art. 2 (inw. 1 oktober 1997) (B.S. 31.07.1997)

5° tot 25 km per uur voor de bromfietsen klasse A.]

...

[Art. 22^{quater} K.B. van 17 september 1988, art. 2 (inw. 1 november 1988) (B.S. 25.10.1988) - Zones met een snelheidsbeperking van 30 km per uur

Binnen de zones afgebakend door de verkeersborden F4a en F4b is de snelheid beperkt tot 30 km per uur.

[...] Aldus opgeheven bij K.B. van 26 april 2004, art. 3 (inw. 30 april 2004) (B.S. 30.04.2004)]

...

Art. 37 Prioritaire voertuigen

37.1 Prioritaire voertuigen zijn uitgerust met een of meerdere blauwe knipperlichten en een speciaal geluidstoestel overeenkomstig de bepalingen van de technische reglementen van de auto's of van de bromfietsen en motorfietsen.

37.2 De blauwe knipperlichten moeten gebruikt worden wanneer het prioritaire voertuig een dringende opdracht uitvoert.

Ze mogen gebruikt worden bij de uitvoering van elke andere opdracht.

37.3 Het speciaal geluidstoestel mag slechts gebruikt worden wanneer het prioritaire voertuig een dringende opdracht uitvoert.

37.4 Wanneer het verkeer door verkeerslichten wordt geregeld mag het prioritaire voertuig dat het speciaal geluidstoestel gebruikt, het rood licht voorbijrijden na te hebben gestopt en op voorwaarde dat zulks geen gevaar voor de andere weggebruikers oplevert.

Art. 38 Gedrag tegenover prioritaire voertuigen die het speciaal geluidstoestel gebruiken

Zodra het speciaal geluidstoestel het naderen van een prioritaire voertuig aankondigt, moet elke weggebruiker onmiddellijk de doorgang vrijmaken en voorrang verlenen; zo nodig moet hij stoppen.

...

[Art. 40bis K.B. van 25 maart 1987, art. 10 (inw. 1 juni 1987) (B.S. 08.05.1987) - [Gedrag tegenover groepen kinderen, scholieren, personen met een handicap en bejaarden]

Opschrift aldus gewijzigd bij K.B. van 7 mei 1999, art. 1, 2° (inw. 21 mei 1999) (B.S. 21.05.1999)

1. Het is de weggebruikers verboden te breken door een groep kinderen, [scholieren, personen met een handicap of bejaarden]:

1° ofwel in rijen, vergezeld van een leider;

2° ofwel die de rijbaan oversteekt onder de controle van een jeugdverkeersbrigade, van een leider of van een gemachtigd opzichter.

Aldus gewijzigd bij K.B. van 7 mei 1999, art. 1, 2° (inw. 21 mei 1999) (B.S. 21.05.1999)

2. De weggebruikers moeten de aanwijzingen opvolgen die ter beveiliging van het oversteken van kinderen, [scholieren, personen met een handicap of bejaarden] door daartoe gemachtigde opzichters worden gegeven.

Aldus gewijzigd bij K.B. van 7 mei 1999, art. 1, 2° (inw. 21 mei 1999) (B.S. 21.05.1999)

3. Om het verkeer stil te leggen, moeten de gemachtigde opzichters gebruik maken van een schijf waarop het verkeersbord C3 afgebeeld is en waarvan de karakteristieken bepaald worden door de Minister van Verkeerswezen.]

...

Art. 44 [Bestuurders en passagiers van voertuigen]

Opschrift aldus gewijzigd bij K.B. van 29 mei 1996, art. 2 (inw. 1 september 1996) (B.S. 20.06.1996)

...

44.3 Het is verboden personen te vervoeren op de uitwendige delen van de carrosserie van een voertuig.

...

Art. 59 Allerhande bepalingen

...

59.13 [K.B. van 9 oktober 1998, art. 12 (inw. 1 november 1998) (B.S.) – De bepalingen van artikel 11 en artikel 22^{quater} gelden niet voor de voertuigen gebruikt door bevoegde personen noch voor prioritaire voertuigen wanneer een dringende opdracht het rechtvaardigt.]

[K.B. van 7 mei 1999, art. 3 (inw. 21 mei 1999) (B.S. 21.05.1999) - In die gevallen moeten de bestuurders van deze voertuigen evenmin de snelheidsbeperking opgelegd door het verkeersbord C43, in voorkomend geval met zonale geldigheid conform artikel 65.5., in acht nemen.]

59.14 [K.B. van 20 juli 1990, art. 18 (inw. 1 januari 1991) (B.S. 25.09.1990) - De bepalingen van de artikelen 40bis en 41 gelden niet voor de prioritaire voertuigen wanneer hun dringende opdracht het rechtvaardigt.]

...

59.18 De bepaling van artikel 44.3 geldt niet voor de bestuurders van de voertuigen van de brandweer, de wegreinigingsdienst en van het korps burgerlijke veiligheid.

...

TITEL III. VERKEERSTEKENS

HOOFDSTUK II. – VERKEERSBORDEN

...

Art. 65 Algemene bepalingen

...

[65.5 K.B. van 29 januari 2007, art. 2, 1° (inw. 1 maart 2007) (B.S. 09.02.2007) - Signalisatie met zonale geldigheid

1. Aan de verbodsborden en de borden betreffende het parkeren kan de zonale geldigheid worden gegeven.
Hun betekenis blijft ongewijzigd.
2. De Minister van Verkeerswezen bepaalt de verkeersborden die voor signalisatie met zonale geldigheid gebruikt kunnen worden.
3. Ze komen voor op een bord met witte achtergrond.

Voorbeelden:

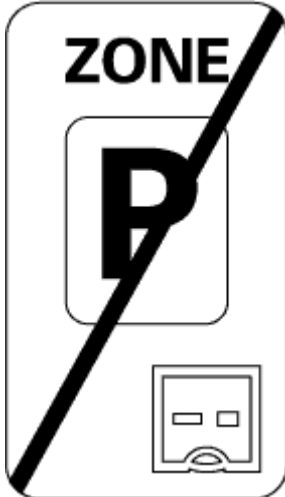
Begin van een zone waar het parkeren voorbehouden is voor voertuigen met een maximale toegelaten massa van niet meer dan 3,5 ton.

Einde van een zone waar het parkeren voorbehouden is voor voertuigen met een maximale toegelaten massa van niet meer dan 3,5 ton.

Begin van een zone met beperkte parkeertijd (blauwe zone).

Einde van een zone met beperkte parkeertijd.

Begin van een zone waar het verboden is een gespan of een voertuig met meer dan twee wielen links in te halen.

Einde van een zone waar het verboden is een gespan of een voertuig met meer dan twee wielen links in te halen.

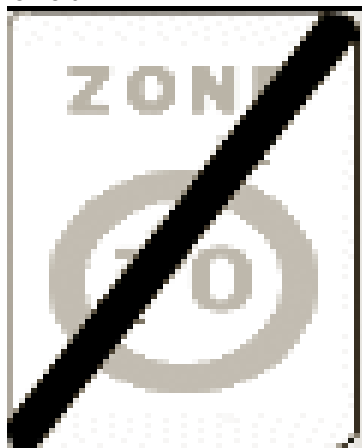
Begin van een zone waar de toegang verboden is voor bestuurders van voertuigen waarvan de massa in beladen toestand hoger is dan de aangeduide massa.

Einde van een zone waar de toegang verboden is voor bestuurders van voertuigen waarvan de massa in beladen toestand hoger is dan de aangeduide massa.

Begin van een zone waar de snelheid beperkt is tot de aangeduide snelheid.

Einde van een zone waar de snelheid beperkt is tot de aangeduide snelheid.]

4. Het verkeersbord betreffende het begin van een zone waar een bijzonder verbod of een bijzondere regel inzake parkeren van toepassing is, wordt rechts geplaatst aan elke toegang tot deze zone. Het mag links herhaald worden.
5. Het verkeersbord betreffende het einde van een zone wordt geplaatst aan elke uitgang; het mag aan de achterzijde van het verkeersbord betreffende het begin van de zone bevestigd worden.
6. De reglementering geldt in gans de aldus afgebakende zone, behoudens, voor wat het parkeren

betreft, op plaatsen waar door middel van verkeerstekens een andere parkeerregeling is voorzien.

7. Het verkeersbord dat het begin van een verbodszone aangeeft, mag aangekondigd worden door een gelijkaardig verkeersbord aangevuld met de vermelding van de afstand, bij benadering waarop de verbodszone begint.

Voorbeeld:

8. De reglementering die in de zone van toepassing is mag herhaald worden door een bord gelijkaardig aan dat geplaatst bij het begin van de zone, aangevuld met het woord "Herhaling".

Voorbeeld:

9. De betekenis van een signalisatie met zonale geldigheid kan worden aangevuld, nader bepaald of beperkt door een zwart opschrift of symbool.

Evenwel mag, voor wat betreft het verkeersbord E9a, het opschrift of het symbool in het wit op de blauwe achtergrond van het bord aangebracht worden.

Voorbeelden:

...

Art. 68 Verbodsborden

...

68.3 De verbodsborden en de eindeverbodsborden worden hierna afgebeeld.

...

C43 Vanaf het verkeersbord tot het volgend kruispunt, verbod te rijden met een grotere snelheid dan deze die is aangeduid.

[K.B. van 18 september 1991, art. 30, 4° (inw. 1 januari 1992) (B.S. 23.10.1991) - De vermelding "km" op het verkeersbord is facultatief.]

Wanneer op een onderbord een bepaalde massa is aangeduid, is het verbod slechts van toepassing op voertuigen waarvan de maximale toegelaten massa hoger is dan de aangeduide.]

[K.B. van 4 april 2003, art. 31, 1° (inw. 1 januari 2004) (B.S. 08.05.2003) - Het verkeersbord C43 met de vermelding 30 km per uur, geplaatst boven het verkeersbord F1 is van toepassing op alle openbare wegen binnen de bebouwde kom.]

C43

...

Art. 71 Aanwijzingsborden

...

71.2 De voornaamste aanwijzingsborden worden hierna afgebeeld. Andere rechthoekige aanwijzingsborden met een wit opschrift of symbool op blauwe achtergrond mogen in bijzondere gevallen gebruikt worden.

...

F34a Bewegwijzeringsbord in de nabijheid van inrichtingen en etablissementen die openbaar zijn of van algemeen belang, en in 't bijzonder: luchthaven, bibliotheek, post- en telefoonkantoor, brandweer en civiele bescherming, [cultureel centrum of complex, animatiecentrum], openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (O.C.M.W.), begraafplaats, kliniek en ziekenhuis, [politiediensten][...], onderwijsinstelling, station van de diensten voor het gemeenschappelijk vervoer, [...] beurs- of tentoonstellingshal, stadhuis of gemeentehuis, televisieomroep, plaats voor eredienst, museum, gerechtsgebouw, parking, haven, hulppost, taxatiekantoor, schouwburg, bedrijf en industriepark [, commercieel centrum].

Aldus gewijzigd bij K.B. van 17 oktober 2001, art. 3, 2° en 5° (inw. 1 januari 2002) (B.S. 15.11.2001)

Het verkeersbord mag aangevuld worden met het symbool van de verkeersborden F33a, F53, F55, F59 en F61 alsook met de volgende symbolen:

S10 [K.B. van 17 oktober 2001, art. 3, 7° (inw. 1 januari 2002) (B.S. 15.11.2001) - Politiediensten

1

S11 Brandweer

S12 Civiele bescherming

...

[F52 *K.B. van 20 juni 2006, art. 3* (inw. 28 augustus 2006) (B.S. 28.06.2006) - Aankondiging van een nooduitgang in tunnels.

]

[F52bis *K.B. van 20 juni 2006, art. 4* (inw. 28 augustus 2006) (B.S. 28.06.2006) - Vluchtroute: aankondiging van de dichtstbijzijnde nooduitgang, in de aangeduide richting, in tunnels. De afstand in meter is aangeduid op het verkeersbord.

]

...

F55 Hulppost.

[F56 *K.B. van 20 juni 2006, art.5* (inw. 28 augustus 2006) (B.S. 28.06.2006) - Brandblusapparaat.

F57 Waterloop

...

F61 Telefoon.

[F62 *K.B. van 20 juni 2006, art.6* (inw. 28 augustus 2006) (B.S. 28.06.2006) - Noodtelefoon.

]

...

[F98 K.B. van 20 juni 2006, art.6 (inw. 28 augustus 2006) (B.S. 28.06.2006) - Vluchthaven

Een onderbord met volgende symbolen duidt aan dat de vluchthaven uitgerust is met een noodtelefoon en een brandblusser.

]

...

HOOFDSTUK III. WEGMARKERINGEN

Art. 72 Overlangse markeringen die de rijstroken aanduiden

...

72.5 Op een rijbaan met het verkeersbord F17, is de rijstrook die afgebakend is met brede onderbroken strepen en waarin het woord "BUS" is aangebracht, voorbehouden aan voertuigen van geregelde openbare diensten voor gemeenschappelijk vervoer en aan voertuigen bestemd voor het ophalen van leerlingen.

Het woord "BUS" en het verkeersbord F17 wordt herhaald na ieder kruispunt.

De prioritaire voertuigen mogen in deze rijstrook rijden wanneer hun dringende opdracht het rechtvaardigt.

...

[72.6 Ingevoegd bij K.B. van 16 juli 1997, art. 12 (inw. 1 oktober 1997) (B.S. 31.07.1997) - Een of meerdere brede witte doorlopende strepen of de markering bedoeld in artikel 77.8 bakenen de bijzondere overrijdbare bedding af die voorbehouden is aan voertuigen van geregelde diensten voor gemeenschappelijk vervoer.

...

De prioritaire voertuigen mogen op deze bedding rijden wanneer hun dringende opdracht het rechtvaardigt.

...

OMZENDBRIEF VAN 22 JUNI 1978 BETREFFENDE DE PROCEDURE VOOR DE DOORSCHAKELING VAN INLICHTINGEN IN GEVAL VAN RAMPSPOEDIGE GEBEURTENISSEN, KATASTROFEN EN BELANGRIJKE BRANDEN.

Mijnheer de Gouverneur,

Het typereglement voor de organisatie van de brandweerdiensten voorziet in artikel 57, 2. De opstelling van een speciaal interventierapport voor branden waarbij er minstens één dodelijk slachtoffer valt of waarbij het gezamenlijk optreden van twee of meer hulpdiensten noodzakelijk is.

Deze administratieve documenten, in verschillende exemplaren opgesteld, dienen binnen de vier dagen aan het departement van Binnenlandse Zaken opgestuurd. Het hoofddoel van de opstelling van dergelijk interventierapport is de Heer Minister op een precieze en gedetailleerde wijze inlichtingen te verschaffen over de oorzaken en de omstandigheden van het ongeval.

Het is echter noodzakelijk dat in geval van een rampspoedige gebeurtenis, een catastrofe of een belangrijke brand, het departement van Binnenlandse Zaken onmiddellijk gewaarschuwd wordt.

Ik verzoek U dan ook er bij de gemeentelijke overheden en bij de bevelhebbers van de brandweerdiensten op aan te dringen volgende inlichtingen **onmiddellijk** aan de [100] – dispatchingcentrale door te geven :

- datum en uur van de oproep;
- plaats van het ongeval;
- aard van de gebeurtenis (aard, omvang);
- aard van de hulp die werd ingezet;
- heeft men slachtoffers gemeld bij de oproep?

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 24 MEI 1984 BETREFFENDE DE PREVENTIEVE HULPZENDINGEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING.

De wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming bepaalt op een zeer algemene wijze de opdrachten van de Civiele Bescherming bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en erge schadegevallen.

Hierbij is niet uitdrukkelijk voorzien in preventieve opdrachten. In de praktijk is het soms echter niet mogelijk de directe interventies te scheiden van louter preventieve tussenkomsten, die in bepaalde gevallen en omstandigheden op elk ogenblik tot daadwerkelijke interventies kunnen leiden.

In feite kan gesteld worden dat het principe van het inzetten van personeelsleden en materieel van de Civiele Bescherming voor preventieve hulpverlening dan ook beantwoordt aan de geest van de voormelde wet van 31 december 1963.

Het spreekt evenwel vanzelf dat de eigenlijke en directe interventies de wezenlijke en primordiale opdrachten blijven van de Civiele Bescherming. Daarom past het de deelneming aan preventieve hulpzendingen aan strikte voorwaarden te binden en ter zake precieze toepassingsmodaliteiten voor te schrijven. Deze worden hierna bepaald.

Voorwaarden:

1. Alleen de gemeentebesturen zijn gemachtigd preventieve hulpzendingen te vragen;
2. Komen uitsluitend in aanmerking de manifestaties die werkelijk tot catastrofes en/of erge schadegevallen kunnen leiden; het betreft manifestaties die :
 - a) op een beperkte oppervlakte een grote volkstoeloop met zich brengen;
 - b) door hun onstuimig verloop en/of door het gebruik van bijzonder gevaar opleverende mechanische tuigen het risico inhouden van erge ongevallen voor toeschouwers en deelnemers.

Bedoeld worden inzonderheid vliegtuigmeetings en auto- of motorrijwielraces en er aan voorafgaande trainingen.

Wiel- of cyclocrosswedstrijden, voetgangerswedstrijden, atletiekwedstrijden of andere analoge wedstrijden geven geen aanleiding tot preventieve hulpzendingen.

Deze manifestaties zijn immers niet van die aard dat zij op elk ogenblik kunnen aanleiding geven tot catastrofes of zware schadegevallen.

Aan wielwedstrijden en veldritten zullen dus voortaan de leden van de Civiele Bescherming, als dusdanig, als signaalgevers hun medewerking niet meer verlenen. Het gaat hier inderdaad om een taak van ordehandhaving en die niet past in de wettelijke en reglementaire opdrachten van de Civiele Bescherming.

Zo vrijwilligers van de Civiele Bescherming evenwel toch wensen op te treden als signaalgevers, zullen zij dit doen als particulier en zonder het uniform te dragen.

Modaliteiten :

1. Het verzoekschrift voor een preventieve hulpzending wordt, in duplo, door de burgemeester(s) van de betrokken gemeente(n), t.t.z. de gemeente(n) op het grondgebied waarvan de manifestatie plaats heeft, ingediend bij de bevoegde Adviseur-Provinciale chef van de Civiele Bescherming. De aanvraag bevat minstens de volgende gegevens :
 - a) plaats, datum en duur van de manifestatie;
 - b) omschrijving van de manifestatie en aard van de bijzondere risico's voor personen en goederen;
 - c) verwacht aantal toeschouwers;
 - d) opgave van de preventieve hulpmiddelen waarover de gemeentebesturen en/of de inrichters zelf beschikken en die worden ingezet;
 - e) andere privé- of openbare hulpdiensten waarop de overheid en/of de inrichters eveneens beroep doen;
 - f) aantal en hoedanigheid van de personeelsleden van de Civiele Bescherming dat nodig geacht wordt, alsmede het verlangde hulpmaterieel;
 - g) de eventuele aanwezigheid in de onmiddellijke omgeving van de plaats van de manifestatie van gebouwen, opslagplaatsen en instellingen die een bijzonder brand en ontploffingsgevaar opleveren;

h) een liggingsplan met de voornaamste toegangswegen tot de plaats van de manifestatie.

De aanvraag moet vergezeld gaan van een verklaring van de inrichters waarbij dezen zich verbinden tot het betalen aan de Civiele Bescherming van de aan de gevraagde preventieve zending reglementair verbonden kosten.

2. De bevoegde Adviseur-Provinciale chef maakt een staat op met de raming van de kosten voor te bezigen personeelskracht en materieel.

Hij stuurt dit stuk, in duplo, samen met het verzoekschrift van de aanvragende gemeenteoverheid aan de directeur-generaal van de Civiele Bescherming of aan de door deze ter zake gemachtigde ambtenaar.

Tevens voegt hij bij deze documenten een nota waarin hij advies uitbrengt over de ontvankelijkheid van de aanvraag en over de omvang van het gevraagd aantal personeelsleden en materieel.

3. De directeur-generaal van de Civiele Bescherming of zijn gemachtigde, oordeelt of de aard en de omvang van de manifestatie de preventieve hulpzending rechtvaardigen en verleent toestemming voor zover hij de verzekering heeft dat de diensten van de Civiele Bescherming, die manschappen en materieel moeten leveren, steeds volledig operationeel blijven voor het uitvoeren van de opdrachten waarmede zij door de wet en de reglementen zijn belast.

Uiteindelijk beslist hij over het al dan niet ter beschikking te stellen personeel en materieel. Hij stelt ook de onkostenstaat vast.

4. Alle gegevens omtrent het te bezigen personeel en materieel, alsmede de definitieve kostenstaat worden toegestuurd aan de bevoegde Adviseur-Provinciale chef, die ze zonder verwijl ter kennis brengt van de betrokken burgemeester(s), met het verzoek de kostenstaat "voor gelezen en akkoord" te laten ondertekenen door de inrichters.

Enmaal terug in het bezit van dit laatste stuk, neemt de Adviseur-Provinciale chef, in samenwerking met de betrokken diensten van de Civiele Bescherming, alle maatregelen om de preventieve hulpzending te organiseren en te leiden.

5. Na het volbrengen van de hulpzending stelt de Adviseur-Provinciale chef een verslag op over het verloop van de uitgevoerde missie en legt dit voor aan de directeur-generaal van de Civiele Bescherming of aan zijn gemachtigde.

Mocht blijken dat de duur van de opdracht langer is dan de oorspronkelijke geraamde en berekende duur, wordt door de Adviseur-Provinciale chef een aanvullende kostenstaat opgemaakt, ter goedkeuring voorgelegd aan de directeur-generaal of zijn gemachtigde en ter betaling aangeboden aan de inrichters.

Indien tijdens de preventieve hulpzending bepaalde produkten verbruikt werden door de Civiele Bescherming (bijvoorbeeld detergentia, schuim en dergelijke) wordt de kostprijs van deze produkten door de Adviseur-Provinciale chef ingeschreven in een aanvullende kostenstaat. Hetzelfde geldt wat de kosten betreft die het gevolg zijn van eventuele hulp van derden ingeroepen door de Civiele Bescherming.

De personeelsleden van de Civiele Bescherming, zowel van het voltijds als deeltijds personeel, zijn in bevolen dienst wanneer zij aan een preventieve hulpzending deelnemen. Zij dragen de passende dienstkleedij.

De modaliteiten inzake vaststelling en verhaal van de kosten zijn bepaald bij het koninklijk besluit van 27 januari 1978 (Belgisch Staatsblad van 28 februari 1978) en wel als volgt:

a) kosten van voltijds tewerkgesteld personeel :

- 150 fr. per uur voor het operatief personeel van niveau 2;
- 120 fr. per uur voor het operatief personeel van niveau 3;
- 105 fr. per uur voor het operatief personeel van niveau 4.

(Die bedragen schommelen met het indexcijfer der consumptieprijzen overeenkomstig de regelen bepaald door de wet van 1 maart 1977, zij zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 114,20);

b) kosten van deeltijds tewerkgesteld personeel :

- zelfde bedragen als de van het voltijds tewerkgesteld personeel van gelijkwaardige graad en van hetzelfde niveau, zoals bedoeld door artikel 30 van het koninklijk besluit van 11 maart 1954 houdende statuut van het korps burgerlijke bescherming;
- zij worden voor de volle duur der geleverde prestaties aangerekend.

c) kosten van materieel :

- 8 fr. per afgelegde kilometer en 400 fr. per uur voor effectief gebruik van voertuigen waarvan de cilinderinhoud niet meer dan 2000 cm³ bedraagt;
- 10 fr. per afgelegde kilometer en 500 fr. per uur voor effectief gebruik van voertuigen waarvan de cilinderinhoud 2.000 tot 4.500 cm³ bedraagt;
- 12 fr. per afgelegde kilometer en 600 fr. per uur voor effectief gebruik van voertuigen waarvan de cilinderinhoud meer dan 4500 cm³ bedraagt;
- 200 fr. per uur voor effectief gebruik van de andere motorvoertuigen en materieel.

* * *

Er wordt uitdrukkelijk onderstreept dat de wettelijke verplichtingen en de verantwoordelijkheid van de gemeenteoverheid in het algemeen en van de burgemeester in het bijzonder, zoals zij resulteren uit het decreet van 16-24 augustus 1790, blijven bestaan, zelfs zo de aard van de manifestatie aanleiding heeft gegeven tot een preventieve hulpzending vanwege de Civiele Bescherming.

* * *

Deze richtlijnen vervangen alle vroegere administratieve onderrichtingen betreffende de preventieve hulpzendingen van de Civiele Bescherming en het optreden van leden van de Civiele Bescherming als signaalgevers bij wielervedstrijden en veldritten.

De heren Provinciegouverneurs worden verzocht het bovenstaande in het *Provincieblad* te doen opnemen.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 7 OKTOBER 1985 BETREFFENDE DE BOMMELDINGEN – UITRUKPROCEDURE BRANDWEER.

Mijnheer de Gouverneur,
Mijnheer de Voorzitter,
Mevrouw, Mijnheer de Burgemeester,

Onze maatschappij wordt ondanks de verhoogde veiligheidsmaatregelen regelmatig geconfronteerd met bommeldingen al dan niet gevolgd door explosies. Om de veiligheidsdiensten in de mogelijkheid te stellen deze terreurdaden adequaat te bestrijden en tevens hun eigen bescherming en die van de burgers te verzekeren, werd voor de brandweerdiensten volgende procedure uitgewerkt.

1. BOMMELDING.

1.1. Melding via rijkswacht of politie.

In mijn omzendbrief dd. 12 juli 1985 aan de [100]-centra wordt voorzien de met het oog op een betere coördinatie tussen de diensten [101] en [100], de rijkswacht voortaan bij situaties waarin de openbare veiligheid in gevaar wordt gebracht, (o.m. bommeldingen, gijzelingsacties, aanslagen), de [100] onmiddellijk verwittigt. Het spreekt vanzelf dat dgl. meldingen ook kunnen uitgaan van de diensten [106] en van de gemeentepolitie.

Wanneer de [100]-centrale een dergelijke verwittiging ontvangt, dienen de in te zetten of reeds ingezette brandweerdiensten onmiddellijk van deze gevaarmelding op de hoogte gebracht te worden.

1.2. Melding rechtstreeks bij de [100]

Wanneer een bommelding binnenloopt bij de [100]-centrale dan dient de aangestelde van het eenvormig oproepstelsel eerst de politie en/of rijkswacht op de hoogte te brengen van deze melding. Deze ordediensten zullen ter plaatse eerst een verkenning uitvoeren en in voorkomend geval de ontmijningsdienst van het leger verwittigt.

De brandweerdiensten en ziekenwagens rukken slechts uit wanneer zij door de politie en/of rijkswacht opgeroepen worden.

1.3. Melding rechtstreeks bij de brandweer.

De procedure is dezelfde als deze beschreven onder punt 1.2. met dien verstande dat de betrokken brandweerdienst de politie en/of rijkswacht, alsook de [100] op de hoogte brengt van de melding.

2. OVERLEG EN COÖRDINATIE.

Naast de eventuele brandbestrijding en hulp aan personen zijn er nog andere opdrachten welke in deze omstandigheden een bijzondere aandacht vereisen o.a. de handhaving van de openbare orde en de beslissing tot een eventuele evacuatie.

Hier toe is de oprichting van een overleg- of coördinatiecentrum onontbeerlijk zodat de diverse orde- en veiligheidsdiensten, met elkaar in voeling kunnen treden.

Dergelijk overleg- of coördinatiecomité staat onder de leiding van, naar gelang het geval, de burgemeester of de Provinciegouverneur of hun respectievelijke aangewezen technische coördinator. Er moet over gewaakt worden dat in dit comité de richtlijnen naar de verschillende disciplines toe gelijktijdig gegeven worden. In het licht daarvan is een degelijke radiocommunicatie van groot belang.

Het is aangewezen dat in de gemeenten met een hoge risicofactor i.v.m. Terreurdaden interventieplannen en medische rampenplannen worden opgesteld in gemeenzaam overleg tussen al de betrokken diensten. De Provinciegouverneurs kunnen terzake eveneens de nodige initiatieven ontwikkelen. Tijdens de eigenlijke interventie kan de [100]-centrale voor wat de onderlinge communicatie betreft centraliserend werken.

3. UITRUK.

De uitrukkende brandweereenheid zal onder het bevel staan van een officier. Deze zal er voor zorgen dat alle manschappen de volledige, voorgeschreven brandbestrijdingskledij dragen. Hij brengt zijn eenheid op de hoogte van de aard van de interventie en van de te nemen voorzorgsmaatregelen.

De uitruk dient minstens te bestaan uit een autopomp, een autoladder, evenals een of meerdere ziekenwagens. Wanneer een medisch rampenplan bestaat, dient zulks onmiddellijk in werking gesteld te worden, zoniet moet alleszins de geneesheer van het brandweerkorps en het dichtstbijzijnde erkend ziekenhuis worden verwittigd.

3.1. Er is bommelding.

De brandweerdiensten rukken slechts uit wanneer zij door de politie en/of rijkswacht opgeroepen worden.

3.2. Er melding van een “verdacht tuig”.

De op verzoek van de politie en/of rijkswacht uitgerukte brandweerdiensten stellen zich zoveel mogelijk beschermd op, bvb. door afstand te houden. Een opstelling op 200 m van het “verdacht tuig” is een minimum.

Het zoeken van een “verdacht tuig” valt normaal niet onder de bevoegdheid van de brandweerdienst. In bijzondere gevallen kan men hun technische bijstand vragen. De brandweerofficier oordeelt of die op een verantwoorde manier kan gegeven worden (bijvoorbeeld : geen bomauto wegtakelen wanneer men niet zeker is dat hij onschadelijk is). Het zijn ook de ordediensten die zich belasten met het inlichten en de evacuatie van de omwonenden.

3.3. Na de explosie.

Na een eventuele explosie en alvorens de brandbestrijding te beginnen dient de brandweerdienst volledig op de hoogte gebracht te worden van de omstandigheden.

De brandweermannen beperken hun taak tot :

1. opzoeken, vrijmaken en afvoeren van slachtoffers (medisch rampenplan);
2. bestrijding van de brand (interventieplan);
3. opruimen van puin ten einde de openbare weg vrij te maken;

Bij de bestrijding van de brand dienen de volgende richtlijnen gevolgd te worden :

1. de bestrijding gebeurt op afstand in zoverre er geen persoonlijke reddingen dienen uitgevoerd te worden;
2. de lansdragers blijven zoveel mogelijk in een beschermde positie achter voertuigen bijvoorbeeld;
3. de brandweerwagens blijven op veilige afstand;
4. op de eigenlijke rampenplaats wordt het ingezette personeel beperkt gehouden;
5. elke ontvangen informatie wordt dadelijk doorgegeven aan de coördinator van de operaties;
6. louter de brandbestrijding en de technische hulpverlening vallen onder het bevel van de brandweerofficier. Voor het overige dient hij steeds de door de politie en/of rijkswacht en de ontmijningsdienst gegeven richtlijnen te volgen.

Bij het bestrijden van dergelijke branden wordt in overleg met deze diensten er ook over gewaakt zoveel mogelijk elementen te vrijwaren voor het gerechtelijke onderzoek, via het eventueel onder

controle houden van de brand in zoverre dit geen bijzonder gevaar oplevert.

4. BIJZONDERE VERSLAGEN.

Het is geboden uit deze interventies van een betrekkelijk recent type een maximum aan lessen te trekken. Daarom dient bij uitruk van de brandweerdienst een bijzonder interventieverslag opgesteld te worden, zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten.

5. OPLEIDING.

Het is wenselijk dat de brandweerdiensten die gemeenten beschermen met een grote risicofactor i.v.m. dergelijke terreurdaden, officieren zich in deze materie bijzonder zouden bekwamen. Door het Ministerie van Landsverdediging wordt jaarlijks in de maanden april en september een bijzondere cursus "Springstoffen en ontmijning" georganiseerd.

Tijdens deze tweedaagse ontmoetingen wordt een onderricht in deze materie verstrekt. De brandweerdiensten kunnen terzake contact opnemen met het Commando SEDEE DOVO, Hertogstraat 300 – 3030 HEVERLEE, waar alle inlichtingen kunnen bekomen worden.

Ik meen U niet te moeten overtuigen van de belangrijkheid van deze aangelegenheid en ik verzoek derhalve om uw volledige medewerking te verlenen aan uw brandweerdienst. De bevelhebber van deze dienst heeft rechtstreeks een afschrift van deze brief ontvangen.

OMZENDBRIEF VAN 9 NOVEMBER 1987 BETREFFENDE HET EENVORMIG OPROEPSTELSEL “100” EN AANVULLENDE ONDERRICHTINGEN BETREFFENDE INFORMATIE VAN HET COÖRDINATIE- EN CRISISCENTRUM VAN DE REGERING.

Mevrouw, Mijnheer de burgemeester, Mijnheer de Voorzitter,

1. Bij omzendbrief van 22 juni 1978 heb ik de aandacht van de gemeenteoverheden en van de chefs van de brandweerdiensten gevestigd op de noodzaak om het 100-centrum onmiddellijk te verwittigen van elke rampspoedige gebeurtenis, ramp of ernstige brand.
De inrichting van het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering is de gelegenheid om de informatieverplichting van de 100-centra ten aanzien van mijn departement te verduidelijken.
2. Het C.G.C.C.R. (Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering/Centre Gouvernemental de Coordination et de Crise) is een dienst van mijn departement.
 - 2.1. Het beschikt over de nodige infrastructuur om :
 - een permanentie in stand te houden;
 - de Regering in staat te stellen te vergaderen;
 - een zaal voor controle van de operaties (afgekort : OPS-zaal) te installeren ten behoeve van een crisisstaf;
 - de Regering en haar staf de nodige telecommunicatie en een elementaire logistieke steun te bieden;
 - de massamedia te ontmoeten;
 - de oproepen van het publiek te behandelen.
 - 2.2. Het C.G.C.C.R. moet instaan voor een algemene permanentie voor de Regering.

Het is er ook mee belast de gebeurtenissen dag en nacht te volgen, er de mogelijke crisissituaties uit te halen en de verantwoordelijken te alarmeren wanneer een crisis ontstaat. Een crisis is elk element dat door zijn aard of gevolgen :

- de vitale belangen van de natie of de essentiële behoeften van de bevolking bedreigt;
- dringende beslissingen vereist;
- en de samenwerking en coördinatie van verschillende departementen en/of instellingen vergt.

Voorbeelden van crisissen :

- rampspoedige gebeurtenissen;
- industriële rampen;
- handelingen die een misdrijf vormen waarvan de gevolgen de gerechtelijke context te buiten gaan;
- grondige verstoringen van de openbare orde;
- gebrek aan grondstoffen door kwade wil;
- veelvuldig terroristische daden.

Deze permanentie moet mij ook op de hoogte brengen van de gebeurtenissen vermeld in de omzendbrief van 22 juni 1978.

- 2.3. Het C.G.C.C.R. heeft dus tot taak de operationele diensten te ontlasten van de coördinatieverrichtingen op het vlak van de ministeriële departementen en van de betrekkingen met de media en het publiek.

Het heeft ook een informatieve rol tussen de overheden en met de diensten in het kader van de bestaande of in voorbereiding zijnde nationale noodplannen, departementale hulpplannen en operationele plannen.

Het C.G.C.C.R. heeft dus geen enkel operationele opdracht en komt niet tussenbeide in de hulpoperaties.

3. Het 100-centrum moet het C.G.C.C.R. verwittigen van rampspoedige gebeurtenissen, rampen en ernstige schadegevallen.

Informatie zal worden verstrekt in geval van :

- 3.1.een rampspoedige gebeurtenis en een ramp in de zin van het K.B. van 30 juni 1971 houdende de organisatie van de Civiele Bescherming;
- 3.2.een zwaar industrieel ongeval in de zin van de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten;
- 3.3.een gebeurtenis waarvoor een interventienoodplan voorziet in de verwittiging van het C.G.C.C.R.;
- 3.4 schadegevallen : voor de schadegevallen is het moeilijk een exhaustieve lijst op te maken van alle gevallen waarin deze informatie gegeven moet worden.

Er zijn verschillende types van brand en schadegevallen, met of zonder slachtoffers, die onmiddellijk ter kennis van mijn departement gebracht zouden moeten worden; het zijn die welke door hun aard of de aard van de betrokken gebouwen de openbare opinie kunnen beroeren. Ik denk hier vooral aan de grote branden in de belangrijkste types van inrichtingen die toegankelijk zijn voor het publiek (ziekenhuizen, scholen, warenhuizen, ...) en aan branden ten gevolge van terroristische daden.

Die criteria kunnen de verantwoordelijke van het 100-centrum helpen bij zijn beslissingen :

- zodra de korpschef van de brandweer het nodige acht het C.G.C.C.R. te informeren, ongeacht of de dienst tot de centrumgemeenten van het eenvormig oproepstelsel behoort;
 - wanneer de korpschef – gezien de omvang van de interventie – de gouverneur verwittigt heeft;
 - wanneer de Burgemeester, op de hoogte gebracht door de korpschef, zich van de plaats van het schadegeval begeeft;
 - zodra de Civiele Bescherming gevorderd wordt;
 - wanneer een advies naar het nationaal alarmeringscentrum van Walem-Mechelen gestuurd wordt;
4. Het 100-centrum moet een eerste telefonisch advies geven aan het C.G.C.C.R. (tel. (02)513 41 42 tot 45)

Deze eerste oproep zal worden bevestigd :

- hetzij per telex op een van de volgende nummers :
21762 + MINTBR
21484 + MINTBR
- hetzij per fax op een van de volgende nummers :
02/513 63 82
02/513 15 73

Aanvullende informatie zal door dezelfde kanalen worden verstrekt.

5. De informatie moet de volgende elementen bevatten :
- de aard van de gebeurtenis (soort);
 - het uur van de eerste oproep aan het 100-centrum;
 - de plaats van de gebeurtenis (adres en aard van de betrokken gebouwen, installaties of voertuigen);
 - de omvang van de gebeurtenis (schade, aantal slachtoffers);
 - de belangrijkheid van de interventies (ingezette hulpmiddelen);
 - het telefoonnummer waar informatie verkregen kan worden, alsook de identiteit (naam en graad) van de te contacteren persoon.

Ik verzoek u deze omzendbrief zo spoedig mogelijk ter kennis te brengen van de betrokkenen.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 18 APRIL 1988 TOT OPRICHTING VAN HET COORDINATIE- EN CRISISCENTRUM VAN DE REGERING.
(B.S. 04.05.1988)

Gelet op de artikelen 29 en 67 van de Grondwet;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende de noodzaak om onverwijld over een structuur te beschikken die de Regering toelaat snel en door middel van gecoördineerde acties te reageren op ernstige nationale crisissen van zeer verschillende aard, en bepaalde specifieke internationale verplichtingen na te komen;

Op de voordracht van Onze Eerste Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt en op advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Artikel 1. Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt wordt een Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering opgericht, hierna "het centrum" genoemd.

Art. 2. § 1. Voor de toepassing van dit besluit dient onder "crisis" te worden verstaan elke gebeurtenis die wegens haar aard of gevolgen :

- 1° de vitale belangen van het land of de essentiële behoeften van de bevolking bedreigt;
- 2° een dringende besluitvorming vereist;
- 3° en de gecoördineerde inzet van verscheidene departementen en organismen vergt;

§ 2. Onder "vitale belangen van het land of essentiële behoeften van de bevolking" dient te worden verstaan :

- 1° de openbare orde, dat wil zeggen de openbare rust, gezondheid en veiligheid;
- 2° het socio-economisch potentieel van het land;
- 3° de nationale soevereiniteit en de Instellingen opgericht door de Grondwet en de wetten;
- 4° de integriteit van het nationaal grondgebied;

§ 3. Een crisis is nationaal wanneer de bedreiging op het nationaal grondgebied ontstaat of met voornamelijk nationale middelen moet bestreden worden.

Een nationale crisis sluit internationale coördinatie van de maatregelen die moeten genomen worden niet uit.

Art. 3. Het centrum heeft als opdracht :

- 1° een algemene wachtdienst ten behoeve van de Regering te verzekeren;
- 2° op bestendige wijze de informatie die betrekking heeft op zijn bevoegdheden te verzamelen en te analyseren, en de verantwoordelijke personen en diensten in te lichten over nationale crisissituaties of over gebeurtenissen die tot dergelijke toestand kunnen leiden;
- 3° de nodige infrastructuur en middelen ter beschikking te stellen van de bevoegde overheden voor de beheersing van een nationale crisis, en meer bepaald de coördinatie, de voorbereiding van beslissingen, de eventuele uitvoering en de opvolging ervan te verzekeren;
- 4° in voorkomend geval, de in de nood- en hulpplannen voorziene onmiddellijke maatregelen te nemen of uit te lokken;
- 5° het behandelen van de oproepen van het publiek en in voorkomend geval, het verzekeren van een eensluidende en samenhangende informatie;
- 6° advies uit te brengen en maatregelen voor te stellen inzake de aangelegenheden die de in artikel 4 bedoelde begeleidingscommissie aan het centrum voorlegt.

Binnen het kader van zijn bevoegdheden kan de Minister van Binnenlandse Zaken bovendien sommige opdrachten toevertrouwen aan het centrum.

Art. 4. [K.B. van 11 mei 1990, art. 1 (B.S. 01.06.1990) – Er wordt een begeleidingscommissie voor het Centrum opgericht.

Deze commissie wordt voorgezeten door de secretaris-generaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt.

Haar leden worden door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen onder de leidende

ambtenaren van de betrokken departementen en diensten, die worden voorgesteld door de betrokken ministers of staatssecretarissen.

De Commissie heeft als opdracht bij te dragen tot :

- de uitbouw van infrastructuur en middelen ten behoeve van de coördinatie op nationaal vlak van de maatregelen die nodig zijn, zowel voor de bestuurlijke politie als voor de burgerlijke bescherming;
- het inwinnen van informatie nuttig voor het beheer van de openbare orde en de voorkoming van misdrijven;
- de verdere uitbouw van een wachtdienst ten behoeve van de regering.

De Commissie wordt bijgestaan door een technische werkgroep, die wordt voorgezeten door de directeur van het Centrum.

Zijn leden worden door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen onder de ambtenaren van de betrokken besturen, die worden voorgesteld door de betrokken ministers of staatssecretarissen.

Naargelang van de aard van de behandelde problemen kan de directeur van het Crisiscentrum, experts, aangewezen door de Minister van Binnenlandse Zaken, laten deelnemen aan de vergaderingen van de technische werkgroep.]

Art. 5. Het personeel van het centrum behoort tot de personeelsformatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt.

Art. 6. De directeur van het Centrum wordt op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt door Ons aangewezen.

Art. 7. Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt wordt belast met de uitvoering van dit besluit.

Uittreksel :

HOOFDSTUK IV – Opdrachten van de politiediensten

Onderafdeling I – De specifieke opdrachten van de politiediensten

Artikel 17. Bij ramp, onheil of schadegeval in de zin van de wetgeving op de civiele bescherming, begeven [de politiediensten], zich ter plaatse en waarschuwen de bevoegde bestuurlijke en gerechtelijke overheden.

Aldus gewijzigd bij de wet van 17 november 1998, art. 13 (B.S. 11.12.1998) en bij de wet van 7 december 1998, art. 173 (B.S. 05.01.1999)

In afwachting dat deze overheden optreden, treffen zij in onderling akkoord alle maatregelen om de in gevaar verkerende personen te redden, het evacueren van personen en goederen te beschermen en plundering te voorkomen.

Ten dien einde kunnen zij de medewerking van de bevolking vorderen die hieraan gevolg moet geven en in voorkomend geval de nodige middelen moet verschaffen.

Zij verlaten pas de plaats van de ramp, het onheil, of het schadegeval na hiervan een officier van bestuurlijke politie te hebben ingelicht en zich ervan te hebben vergewist dat hun aanwezigheid niet langer vereist is om de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie te vervullen.

...

Art. 46. De politiediensten brengen de personen die hulp of bijstand vragen in contact met gespecialiseerde diensten.

Zij verlenen bijstand aan de slachtoffers van misdrijven, inzonderheid door hun de nodige informatie te verstrekken.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 4 JULI 1995 BETREFFENDE DE INTERVENTIEZONES VAN DE PERMANENTE EENHEDEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING . VI/09/95-01469

Aan de heren Provinciegouverneurs,

Mijnheer de Gouverneur,

De reorganisatie van de 100 centra en de aanpassingen aangebracht aan de configuratie van het wegennet sedert de omzendbrief van 23 april 1981 betreffende de interventiezones van de permanente eenheden van de Civiele Bescherming hebben mij ertoe gebracht deze omzendbrief te wijzigen.

Twee beginselen werden weerhouden om de interventiezones te herdefiniëren : het ene wat het grondgebied betreft aangezien de zones, in de mate van het mogelijke, op provinciale basis worden georganiseerd en het andere wat de taal betreft daar er zal worden gestreefd naar een taalhomogeniteit binnen elke interventiezone.

Teneinde de interventietermijnen echter niet te verlengen, zal er een beroep worden gedaan op de automatische versterking van een eenheid door een andere : in geval van dringende noodzakelijkheid, zal de opgeroepen eenheid, desgevallend, onmiddellijk een beroep moeten doen op de dichtbijgelegen eenheid van de plaats van het ongeval of op deze die het vlugst ter plekke zal zijn.

Verdeling van de interventiezones van de permanente eenheden

I MCM - permanente eenheid te Liedekerke
Kapellebaan 30 – 1770 LIEDEKERKE
Tel. 053/66 67 95 fax 053/67 31 06

bevoegd voor :

- a. de provincie West-Vlaanderen
- b. de provincie Oost-Vlaanderen
- c. het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

III MCM - permanente eenheid te Ghin
Chemin Bouteiller 1 – 7011 GHLIN
Tel. 065/35 43 00 fax 065/31 32 87

bevoegd voor :

- a. de provincie Henegouwen;
- b. in de provincie Namen, de gemeenten beschermd door de brandweerkorpsen (groepscentra) van :
GEMBOUX
SAMBREVILLE
FOSSES-LA-VILLE
FLORENNES
PHILPPEVILLE
COUVIN
- c. in de provincie Waals-Brabant, de gemeenten beschermd door de brandweerkorpsen (groepscentra) van :
TUBEKE
EIGENBRAKEL
NIJVEL.

V MCM - permanente eenheid te Crisnée
Rue Vincent Bonnechère 30 – 4367 CRISNEE (KEMEXHE)
Tel. 041/57 66 00 fax 041/57 40 59

bevoegd voor :

- a. de provincie Luik;
- b. in de provincie Namen, de gemeenten beschermd door de brandweerkorpsen (groepscentra) van :
EGHEZEE
ANDENNE
NAMEN;
- c. in de provincie Waals-Brabant, de gemeenten beschermd door de brandweerkorpsen (groepscentra) van :
GELDENAKEN
WAVER.

VI MCM - permanente eenheid te Brasschaat
 Miksebeekstraat 153 – 2930 BRASSCHAAT
 Tel. 03/653 24 22 fax 03/625 17 08

bevoegd voor :

- a. de provincie Antwerpen;
- b. de provincie Limburg.

Grote Wacht van Neufchateau
 Kazerne van de Brandweer – 6840 NEUFCHATEAU
 Tel. 061/27 81 36 fax 061/27 92 07
 27 81 37

bevoegd voor :

- a. de provincie Luxemburg;
- b. in de provincie Namen, de gemeenten beschermd door de brandweerkorpsen (groepscentra) van :
DINANT
YVOIR
CINEY
BEAURAING
ROCHEFORT
GEDINNE
MARCHE-EN-FAMENNE

Dit rondschrijven treedt vanaf 10 juli 1995 in werking.

Ik zou U dank weten, Mijnheer de Gouverneur, het bovenstaande ter kennis van de gemeenten van uw provincie te willen brengen.

NOTA VAN 4 JULI 1995 BETREFFENDE DE REORGANISATIE VAN DE CIVIELE BESCHERMING.
REF. : VI/JUR/95/00767

Mijnheer de Gouverneur,

De diensten van de Algemene Directie van de Civiele Bescherming hebben de laatste maanden grondige wijzigingen ondergaan.

Deze reorganisatie, die bijna op punt staat, heeft als doelstelling een rationeler aanwenden van menselijke potentieel en logistieke middelen.

De traditionele taakverdeling tussen de diensten van de eigenlijke Civiele Bescherming en de brandweerdiensten heeft plaats gemaakt voor een meer dynamische en functionele verdeling : de Algemene Directie bestaat voortaan uit vier grote diensten : de Algemene Inspectie van de Operaties, de Directie van de Studies en de Documentatie en de Directie van de Logistiek.

Er wordt echter meer dan alleen een rationalisering van de centrale diensten nagestreefd. De herstructurering is ontstaan uit de wil om de concrete inhoud van het begrip hulpdiensten te verruimen, waarbij dit begrip zowel de permanente eenheden van de civiele bescherming als de openbare brandweerdiensten omvat.

Dit zou een weerslag moeten hebben op de interventieplaats waar de hulpdiensten naargelang van hun specificiteit in het belang van het publiek nauw met elkaar moeten samenwerken.

De herstructurering van de civiele bescherming geeft aanleiding tot enkele zeer concrete maatregelen, namelijk: de afschaffing van de provinciale bureaus, de wijziging van de interventiezones van de permanente eenheden en het onderbrengen van de brandweerinspectie in de centrale administratie.

Deze maatregelen kunnen als volgt worden gespecificeerd:

1° Afschaffing van de provinciale bureaus :

Met de afschaffing van het ambt van adviseur-provinciale chef ¹ wil men de structuur van de buitendiensten van de civiele bescherming alsook de coördinatie van de hulpoperaties op provinciaal vlak vereenvoudigen.

De bevoegdheden van de provinciale chefs en van de provinciale bureaus worden overgedragen volgens de hiernavolgende tabel :

¹ Koninklijk besluit van 13 maart 1995 tot vaststelling van de personeelsformatie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (B.S. 25.03.1995).

Bevoegdheden	Voortaan bevoegde dienst of overheid
<p>1. <u>Bijstand aan de gouverneurs :</u></p> <p>1.1. voor de coördinatie van de hulpoperaties op provinciaal niveau;</p> <p>1.2. voor het opmaken van de noodplannen</p>	<p>Ambtenaar van niveau I door de gouverneurs binnen hun diensten aangewezen ²</p> <p>Idem ³</p>
<p>2. <u>Vrijwillig personeel :</u></p> <p>2.1. oproep voor interventie;</p> <p>2.2. opleiding;</p> <p>2.3. beheer.</p>	<p>Permanente eenheden van de Civiele Bescherming ⁴</p>
<p>3. <u>Beheer van het sirenenet om de bevolking te alarmeren.</u></p>	<p>Centrale diensten van de Algemene Directie van de Civiele Bescherming (technische alarmdienst) met de medewerking van de gouverneurs ⁵</p>

Om de coördinatie tussen de federale overheid en de provinciale overheden bij de uitwerking van de noodplanning in al haar facetten te verbeteren, lijkt het mij wenselijk een comité op te richten waarin iedere gouverneur zou worden vertegenwoordigd door de voormelde ambtenaar van niveau I en waarin periodiek de problemen betreffende deze problematiek zouden worden besproken.

Ik verzoek u dan ook onverwijld de ambtenaar van uw diensten aan te wijzen die met deze taken wordt belast en mij zo spoedig mogelijk diens naam en graad mede te delen.

2° Wijziging van de interventiezones van de permanente eenheden :

Deze wijziging wordt behandeld in de ministeriële omzendbrief die ik u als bijlage toestuur⁶ waarvan ik u verzoek hem aan alle burgemeesters van uw provincie mede te delen.

3° Onderbrengen van de brandweerinspectie in de centrale administratie

De inspecteurs van de brandweer maken voortaan deel uit van de centrale administratie. Zij worden er niettemin mee belast, zoals in het verleden, hun opdrachten bij de provinciegouverneurs en de brandweerdiensten voort te zetten.

De territoriale bevoegdheid van eenieder is echter niet meer tot een of twee provincies beperkt, maar strekt zich voortaan over alle brandweerdiensten op het Belgisch grondgebied uit, rekening houdend

² Koninklijk besluit van 10 april 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 juni 1971 houdende organisatie van de opdrachten van de civiele bescherming en coördinatie van de operaties bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes en schadegevallen (B.S. 28.04.1995) (bijlage 1)

³ Koninklijk besluit van 10 april 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 juni 1990 tot vaststelling van de wijze van opmaken van rampenplannen voor hulpverlening (B.S. 28.04.1995) (bijlage 2)

⁴ - Koninklijk besluit van 10 april 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 maart 1954 houdende statuut van het Korps burgerlijke bescherming (B.S. 28.04.1995) (bijlage 3)

- Koninklijk besluit van 10 april 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 juni 1990 tot vaststelling van de wijze van opmaken van rampenplannen voor hulpverlening (B.S. 28.04.1995) (bijlage 2)

⁵ Het beheer van de sirenes zal voortaan door mijn administratie gebeuren, met uitzondering echter, zoals ik u heb gevraagd in mijn schrijven van 27 april 1995, van de maandelijkse test van de sirenes (bijlage 4)

⁶ De bijlagen werden niet in de omzendbrief opgenomen, maar kunnen eventueel verkregen worden bij MBZ, C.B. Koningstraat 66 – 1000 Brussel, tel. 02/5002315.

Sema : 018/36 52 61

De h. W. GHYSEL (N) tel. : 02/504 85 57
Sema : 018/36 51 81

De h. P. FROEYMAN (N) tel. 02/504 86 38
Sema : 018/36 53 21

Administratieve inspecteurs

De h. J. DE STEUR (N) tel. 02/500 23 20
De h. R. GAILLARD (F) 02/500 23 04
De h. R. GOBEYN (N) 02/500 23 42
Mevr. C. VAN BEVER (N) 02/500 21 79

- c. Er wordt een secretariaat georganiseerd om de oproepen te beantwoorden en de boodschappen aan te nemen in geval van afwezigheid :

Voor de inspecteurs-ingenieurs⁹

Mevr. M. DEFROMONT (F) tel. 02/504 86 48
Mevr. T. HENDRICKX (N) fax 02/500 23 21

Voor de administratieve inspecteurs :

Mevr. J. TIELS (N) tel 028/500 23 18
Mevr. A. DUSEUWOIR (F) fax 02/500 23 21

Mijn diensten, en in het bijzonder mevr. F. HEROUFOSSE, adviseur, tel. 02/500 23 24 wat de brandweer betreft, en mevr. M. RABAU, adviseur, tel. 02/500 23 66 wat de Permanente Eenheden betreft, staan te uwer beschikking om al uw vragen te beantwoorden betreffende deze nieuwe organisatie, zowel op het vlak van de doelstellingen ervan als van de praktische modaliteiten.

Ik stuur een gelijkaardig schrijven aan de burgemeesters die verantwoordelijk zijn voor de brandweerdiensten, met een afschrift voor de korpschefs van de brandweerdiensten.

⁹ De vermelde telefoonnummers zijn die van de bureaus van de inspecteurs-ingenieurs binnen de centrale diensten. In dringende gevallen dienen de semafoonnummers te worden gebruikt.

NOTA VAN 21 MEI 1996 AAN DE AMBTENAREN BELAST MET DE LEIDING VAN DE PERMANENTE EENHEDEN EN DE GROTE WACHT. REF./VI/OP/96-01889

Gelet op de wijziging van enkele telefoonnummers, kan u als bijlage een aangepaste lijst vinden van vertegenwoordigers van de gouverneurs, belast met de coördinatie van de hulpoperaties. Deze lijst vervangt deze u overgezonden met mijn nota van 17 november 1995 met ref. VI/OP/95-02877.

Vertegenwoordigers van de Gouverneurs voor de coördinatie van de hulpoperaties.

Provincie	Naam en graad + adres	tel. nr.	fax nr.
Antwerpen	J. VAN DER HERTEN wnd. Arrondissementscommissaris van Turnhout Arrondissementscommissariaat Jan Van Rijswijcklaan 28 2018 ANTWERPEN	03/240 50 40	03/240 64 79
Waals Brabant	André DECORTE Commissaire de brigade Gouvernement provincial du Brabant Wallon Château du Parc de Wisterzée 1490 COURT-SAINT-ETIENNE	010/62 04 20	010/62 04 39
Vlaams-Brabant	G. AUDOOR Wnd. Arrondissementscommissaris van Halle-Vilvoorde Mevr. S. VAN GUYZE Bestuurssecretaris Provincie Vlaams Brabant Diestsesteeweg 49 3010 LEUVEN	016/26 78 05	016/26 78 17
Provincie	Naam en graad + adres	tel. nr.	fax nr.
Brussel- Hoofdstad	G. TIMMERMANS Kabinetschef van de Gouverneur Administratief Arrondissement Brussel-Hoofdstad Kabinet van de Gouverneur Gasthuisstraat 31 (11 ^{de} verdieping) 1000 BRUSSEL	02/512 14 07	02/514 05 53
Henegouwen	Alex FURNEMONT Secrétaire d'administration Gouvernement provincial du Hainaut Rue Verte 13 7000 MONS	065/39 64 10	065/31 31 02
Luik	Nicolas DELHAES Commissaire d'arrondissement Commissariat de l'arrondissement de Liège Place Sainte Lambert 18a 4000 LIEGE	041/32 32 00	041/23 21 78
Limburg	Herman MEERS	011/23 80 13	011/23 80 17

Arrondissementscommissaris

Plaatsvervanger:
Clement PEXSTERS
Adviseur

Provinciehuis
Universiteitslaan
3500 HASSELT

Luxemburg Jean-Pol RINGLET 063/23 10 70 063/21 99 09
Chef de Cabinet du Gouverneur

Suppléant
Didier MOUSNY

Provincie Naam en graad + adres tel. nr. fax nr.

Gouvernement provincial du Luxembourg
Place Léopold 1
6700 ARLON

Namen Jean-Pol BAIR 081/22 70 81 081/23 19 47
Commissaire d'arrondissement

Philippe NAVEZ
Chef de Cabinet

Gouvernement provincial de Namur
Place Sainte-Aubain 2
5000 NAMUR

Oost-Vlaanderen Luc BAUWENS [09/267 80 00 09/267 82 99]
Directeur

Provincie Oost-Vlaanderen
Gouvernementstraat 1
9000 GENT

Aldus gewijzigd bij nota van 10 februari 1997

West-Vlaanderen Johan DEBYSER 050/40 56 11 050 40 56 00
Arrondissementscommissaris

Provincie West-Vlaanderen
Provinciehuis Burg
Burg 4
8000 BRUGGE

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 3 APRIL 1998 BETREFFENDE DE INTERVENTIEZONES VAN DE PERMANENTE EENHEDEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING - Provincie West-Vlaanderen . VI/OP/98-1046¹

Aan Mevrouw en de heren Provincie-gouverneurs,

Mevrouw de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

Op 1 april 1998 wordt de Grote Wacht van de Civiele Bescherming in de provincie West-Vlaanderen operationeel. Deze eenheid waarvan de oprichting werd besloten in de ministerraad van 28 juni 1996 is gelegen in de gemeente Jabbeke.

Deze eenheid is als volgt bereikbaar :

4 G.W. Grote Wacht Jabbeke
Stationsstraat 61
8490 JABBEKE

Telefoon : Administratie (050) 81 58 41
Interventie (050) 81 58 42
Faxnummer : (050) 81 58 45

Deze eenheid is bevoegd voor de provincie West-Vlaanderen.

De permanente eenheid van Liedekerke blijft bevoegd voor :

1. de provincie Oost-Vlaanderen ;
2. de provincie Vlaams-Brabant ;
3. het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Aan de andere interventiegebieden, zoals vermeld in mijn rondzendbrief van 4 juli 1995 worden geen wijzigingen gebracht.

Met de meest hoogachting,

De Staatssecretaris voor Veiligheid,

¹ Elke inlichting betreffende het onderwerp van deze brief kan worden verkregen bij de heer R. VANRUSSELT, adviseur, tel. (02) 500 23 34, fax (02) 500 23 65.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 11 OKTOBER 2002 TOT ORGANISATIE VAN KYNOLOGENHULPVERLENINGSTEAMS. (B.S. 18.10.2002)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de Civiele Bescherming, inzonderheid op artikel 2;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën gegeven op 27 november 2001;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting gegeven op 29 januari 2002;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Ambtenarenzaken gegeven op 28 januari 2002;

Gelet op het protocol nr 131/2 van 29 april 2002 van het gemeenschappelijk Comité voor alle overheidsdiensten;

Gelet op het besluit van de Ministerraad van 30 januari 2002, over het verzoek aan de Raad van State om advies te geven binnen een termijn van een maand;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 19 augustus 2002, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I - De oprichting van de kynologenhulpverleningsteams

Artikel 1. Er worden kynologenhulpverleningsteams opgericht die belast zijn met :

1° het opsporen en het redden van bedolven personen;

2° het opsporen, op verzoek van de politie of gerechtelijke overheden, van vermiste personen wier fysieke integriteit bedreigd zou kunnen zijn.

Art. 2. § 1. Elk kynologenhulpverleningsteam bestaat uit een hondengeleider en een hond.

§ 2. Elke hondengeleider van de kynologenhulpverleningsteams moet de volgende verplichtingen vervullen :

1° houder zijn van een getuigschrift van hulphondengeleider afgeleverd in toepassing van dit besluit;

2° titularis zijn van een accrediteringskaart van kynologenhulpverleningsteam afgeleverd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken;

3° voldoen aan de medische vereisten die bepaald zijn door een erkend organisme inzake arbeidsgeneeskunde.

Art. 3. De hondengeleiders maken deel uit van ofwel een openbare brandweerdienst, ofwel een operationele eenheid van de Civiele Bescherming.

Er kan beroep worden gedaan op hondengeleiders die geen deel uitmaken van één van de openbare diensten bedoeld in het eerste lid, voor zover zij met het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Algemene Directie van de Civiele Bescherming de overeenkomst hebben afgesloten voorzien in artikel 34, § 2, van het huidige besluit.

HOOFDSTUK II - De opleiding en het getuigschrift van hulphondengeleider

Art. 4. § 1. Om de opdracht van het opsporen en redden van bedolven personen uit te voeren, moet de hondengeleider titularis zijn van het getuigschrift van hulphondengeleider in de specialiteit « reddingshond ».

Om de opdracht van het opsporen van vermiste personen uit te voeren, moet de hondengeleider, afhankelijk van de specificiteit van de opdracht, titularis zijn van het getuigschrift van hulphondengeleider in de specialiteit « vlakterevierenhond » of in de specialiteit « speurhond op menselijke geur ».

§ 2. De Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken wijst het bevoegde organisme aan om de opleiding van hulphondengeleider te verzekeren.

Afdeling 1. - De opleiding van hulphondengeleider
Onderafdeling 1. - De toegangsvoorwaarden tot de opleiding

A. DE TOELATINGSVOORWAARDEN VOOR DE KANDIDAAT-HONDENGELEIDER.

Art. 5. § 1. De toelatingsvoorwaarden voor de kandidaat-hondengeleider zijn de volgende :

- 1° zijn hoofdverblijfplaats in België hebben;
- 2° minimum 21 jaar oud zijn;
- 3° een getuigschrift van goed zedelijk gedrag voorleggen dat maximum 3 maanden oud is;
- 4° voldoen aan een medisch onderzoek dat uitgevoerd wordt door een erkende instelling inzake arbeidsgeneeskunde;
- 5° titularis zijn van het rijbewijs van categorie B;
- 6° een getuigschrift voorleggen dat de vaccinatie in orde is, dat uitgereikt wordt door een erkend organisme inzake arbeidsgeneeskunde en overeenkomstig de vereisten die door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken, vastgesteld zijn;
- 7° een hond onderdak kunnen verschaffen onder de voorwaarden bepaald door de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

§ 2. De in § 1 bedoelde voorwaarden moeten vervuld zijn op de datum waarop de kandidaat-hondengeleider zijn kandidatuur indient.

De kandidaat-hondengeleider dient zijn kandidatuur in bij het bevoegde organisme bedoeld in artikel 4, § 2, dat nagaat of de kandidaat voldoet aan de in § 1 bedoelde voorwaarden.

Een kopie van het inschrijvingsdossier van elke kandidaat-hondengeleider wordt bezorgd aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Algemene Directie van de Civiele Bescherming.

B. DE TOELATINGSVOORWAARDEN VOOR DE HOND.

Art. 6. § 1. De hond waarmee de kandidaat-hondengeleider de opleiding denkt te volgen, moet voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° maximum 5 jaar oud zijn bij de indiening van de kandidatuur door de kandidaat-hondengeleider;
- 2° niet het voorwerp uitmaken van een wettelijk verbod op het houden ervan;
- 3° het voorwerp uitmaken van een getuigschrift van de dierenarts dat de hond in goede gezondheid is. Dit getuigschrift is niet ouder dan drie maanden;
- 4° het voorwerp uitmaken van een getuigschrift dat de vaccinatie in orde is, uitgereikt door een dierenarts, en conform de vereisten bepaald door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken;
- 5° in orde zijn met de identificatie, overeenkomstig het koninklijk besluit van 17 november 1994 dat de identificatie van honden verplicht maakt;
- 6° het voorwerp uitmaken van een getuigschrift, uitgereikt door een universiteitsfaculteit voor dierengeneeskunde, waarin vastgesteld wordt dat de hond geen dysplasie D en E heeft;
- 7° slagen voor een voorafgaande test.

§ 2. De controle van de naleving van die voorwaarden wordt uitgevoerd door het bevoegde organisme bedoeld in artikel 4, § 2.

§ 3. De voorwaarden bedoeld in § 1, 1° tot 6°, zijn vervuld op de datum van de indiening van de kandidatuur door de kandidaat-hondengeleider.

§ 4. De voorwaarde bedoeld in § 1, 7°, is vervuld binnen de zes maanden die volgen op de datum van indiening van de kandidatuur door de kandidaat-hondengeleider. Zoniet wordt de kandidaat-hondengeleider uitgesloten van de opleiding.

Art. 7. De voorafgaande test bedoeld in artikel 6, § 1, 7°, wordt georganiseerd door het bevoegde organisme bedoeld in artikel 4, § 2.

Hij heeft tot doel, tijdens een eenmalig parcours, de sociabiliteit van de hond, zijn gehoorzaamheid, zijn behendigheid en zijn vermogen tot aanwijzing te evalueren.

De inhoud van die test wordt bepaald door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

Onderafdeling 2. - De organisatie van de opleiding

Art. 8. De opleiding van hulphondengeleider omvat een theoretische opleiding en een praktische opleiding.

Art. 9. De Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken bepaalt de inhoud en de duur van de opleiding.

Art. 10. De kandidaat-hondengeleider die bewijst een gelijkwaardige theoretische opleiding gevolgd te hebben als die welke gegeven wordt in toepassing van dit besluit, kan een vrijstelling voor de hele of gedeeltelijke theoretische opleiding krijgen, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten die bepaald zijn door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

Onderafdeling 3. - De examensessie

Art. 11. Iedere theoretische en praktische cursus die wordt gegeven in het kader van de opleiding bedoeld in artikel 8, wordt afgesloten met een examen.

De examensessie voor het behalen van een brevet van hulphondengeleider wordt eenmaal per jaar georganiseerd.

De examensessie is uitsluitend toegankelijk voor de kandidaten die de in artikel 8 bedoelde opleiding gevolgd hebben.

Art. 12. De Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken stelt de minimumcijfers vast die vereist zijn voor het verkrijgen van het getuigschrift.

Art. 13. De kandidaat die voor de hele of gedeeltelijke in artikel 10 bedoelde theoretische opleiding vrijgesteld is, wordt ervan vrijgesteld het of de examens die betrekking hebben op de vakken waarvoor de vrijstelling verkregen werd, af te leggen.

Afdeling 2. - Het getuigschrift van hulphondengeleider

Art. 14. Het getuigschrift van hulphondengeleider is uitsluitend geldig voor het kynologenhulpverleningsteam dat geslaagd is voor de examensessie.

Als de hondengeleider een andere hond neemt, volgt hij met die hond de in artikel 8 bedoelde praktische opleiding om opnieuw het getuigschrift van hulphondengeleider te behalen.

De houder van een getuigschrift van hulphondengeleider mag het uitsluitend gebruiken in het kader van de kynologenhulpverleningsteams die door dit besluit georganiseerd worden.

HOOFDSTUK III. - De accrediteringskaart en de permanente opleiding

Art. 15. Er wordt een accrediteringskaart uitgereikt aan de houder van een getuigschrift van hulphondengeleider volgens de modaliteiten die bepaald zijn door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

Art. 16. De accrediteringskaart waarvan de hondengeleider houder is, is uitsluitend geldig voor het kynologenhulpverleningsteam dat hij vormt met zijn hond.

Art. 17. Elk kynologenhulpverleningsteam volgt een permanente opleiding gegeven door het bevoegde organisme bedoeld in artikel 4, § 2.

Art. 18. De inhoud en de duur van de permanente opleiding worden bepaald door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

Bij afwezigheid of slechte prestaties tijdens de cursussen en oefeningen die gegeven worden in het kader van de permanente opleiding, kan de in artikel 15 bedoelde accrediteringskaart tijdelijk of definitief ingetrokken worden, volgens de modaliteiten bepaald door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

HOOFDSTUK IV. - De instructeurs in de kynologenhulpverlening

Art. 19. De praktische opleiding bedoeld in artikel 8 mag uitsluitend gegeven worden door personen die houder zijn van het getuigschrift van instructeur in de kynologenhulpverlening.

Afdeling 1. - De toelatingsvoorwaarden tot de opleiding van instructeur.

Art. 20. De toelatingsvoorwaarden tot de opleiding van instructeur zijn de volgende :

- 1° houder zijn van een getuigschrift van hulphondengeleider;
- 2° sedert ten minste twee jaar ononderbroken in het bezit zijn van de accrediteringskaart;
- 3° behoren tot één van de diensten bedoeld in artikel 3, eerste lid.

Afdeling 2. - De organisatie van de opleiding van instructeur

Art. 21. De opleiding van instructeur omvat een theoretische opleiding en een praktische opleiding.

Art. 22. De Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken wijst het bevoegde organisme aan om de opleiding van instructeur in de kynologenhulpverlening te verzekeren.
Hij bepaalt de inhoud en de duur van de opleiding van instructeur.

Afdeling 3. - Het getuigschrift van instructeur

Art. 23. Het getuigschrift van instructeur in de kynologenhulpverlening wordt uitgereikt na afloop van een examensessie.

Art. 24. De Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken stelt de minimumcijfers vast die vereist zijn voor het verkrijgen van het getuigschrift.

Art. 25. De houder van een getuigschrift van instructeur in de kynologenhulpverlening mag het uitsluitend gebruiken in het kader van de kynologenhulpverleningsteams die door dit besluit georganiseerd worden.

Art. 26. Het getuigschrift van instructeur heeft een geldigheidsduur van vijf jaar.

Het kan hernieuwd worden voor een periode van vijf jaar op voorwaarde dat er wordt deelgenomen aan een seminarie waarvan de modaliteiten bepaald worden door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

HOOFDSTUK V. - De kledij en de kentekens

Art. 27. Elk lid van een kynologenhulpverleningsteam wordt uitgerust met specifieke kledij en kentekens die bepaald worden door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

Art. 28. De kledij, de kentekens en de persoonlijke voorwerpen die onontbeerlijk zijn voor de uitvoering van de kynologenhulpverleningsopdrachten, die beschadigd of abnormaal bevuild worden tijdens en door een interventie, worden hersteld of vervangen door het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Art. 29. De kledij en de kentekens mogen uitsluitend tijdens de interventies van de kynologenhulpverleningsteams gedragen worden, of ter gelegenheid van beroepsvergaderingen of officiële plechtigheden.

HOOFDSTUK VI. - De coördinatie en het inzetten van de kynologenhulpverleningsteams

Afdeling 1. - De coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties

Art. 30. De coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties staat in voor :

- 1° het leiden van de kynologenhulpverleningsteams tijdens een interventie;
- 2° het technisch adviseren van de chef van de hulpverleningsoperaties die aanwezig is op de plaats van de interventie;
- 3° het opstellen, na elke interventie, van een uitvoerig verslag dat bij het verslag gevoegd wordt dat opgesteld is door de chef van de operaties.

Art. 31. De toelatingsvoorwaarden tot de functie van coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties zijn de volgende :

- 1° houder zijn van het getuigschrift van instructeur in de kynologenhulpverlening;
- 2° behoren tot één van de diensten bedoeld in artikel 3, eerste lid;
- 3° slagen voor een examen dat betrekking heeft op de bekwaamheid van de kandidaat om kynologenhulpverleningsteams te beheren op het terrein.

Art. 32. De coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties worden aangewezen, op voordracht van het technisch comité bedoeld in artikel 35, door de Directeur-generaal van de Civiele Bescherming of zijn afgevaardigde, volgens de modaliteiten die bepaald worden door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

Het in artikel 31, 3°, bedoelde examen wordt georganiseerd door het technisch comité bedoeld in artikel 35 volgens de modaliteiten die bepaald worden door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

Afdeling 2. - Het inzetten van de kynologenhulpverleningsteams

Art. 33. § 1. De aanvraag voor het inzetten van de kynologenhulpverleningsteams wordt door de leider van de operaties gericht aan het centrum van het eenvormig oproepstelsel dat territoriaal bevoegd is.

§ 2. De procedure voor het inzetten van de kynologenhulpverleningsteams wordt bepaald door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

HOOFDSTUK VII. - Het statuut en de vergoeding van de hondengeleiders en de coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties

Art. 34. § 1. Bij de uitoefening van hun kynologenhulpverleningsopdrachten, behouden de hondengeleiders die behoren tot een overheidsdienst bedoeld in artikel 3, eerste lid, en de coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties het statuut van hun oorspronkelijke dienst.

§ 2. Er wordt een overeenkomst afgesloten door het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Algemene Directie van de Civiele Bescherming, met de hondengeleiders die niet in artikel 3, eerste lid, bedoeld zijn.

§ 3. Er wordt een overeenkomst gesloten door het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Algemene Directie van de Civiele Bescherming, met elke overheid waarvan een openbare brandweerdienst afhangt die hondengeleiders of coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties binnen zijn leden telt.

§ 4. De overeenkomsten bedoeld in §§ 2 en 3 regelen, onder andere, de oproepmodaliteiten, de verzekeringsvoorwaarden van de hondengeleiders en de coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties en de vergoeding die zij krijgen voor de interventies.

De vergoeding per uur mag echter niet hoger zijn dan 1/1850e van het rekenkundig gemiddelde tussen het minimum en het maximum van de speciale weddeschaal 30/S1 waarin voorzien is voor de

operationeel agent van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De vergoeding is verbonden aan de spilindex 138, 01.

HOOFDSTUK VIII. - Het technisch comité

Art. 35. Er wordt een technisch comité opgericht, dat als taak heeft hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken of zijn afgevaardigde, een advies uit te brengen over iedere technische of operationele kwestie.

Art. 36. § 1. Het technisch comité bestaat uit :

- 1° een Nederlandstalige en een Franstalige vertegenwoordiger van de Algemene Directie van de Civiele Bescherming die aangewezen zijn door de Directeur-generaal van de Civiele Bescherming of zijn afgevaardigde;
- 2° een vertegenwoordiger van de Koninklijke Belgische Brandweerefederatie en een vertegenwoordiger van de Fédération Royale des Corps de Sapeurs Pompiers de Belgique, die aangewezen zijn door hun voorzitter;
- 3° een Nederlandstalige en een Franstalige vertegenwoordiger van de kynologenhulpverleningsteams die niet behoren tot één van de in artikel 3, eerste lid, bedoelde openbare hulpdiensten, aangewezen door de Directeur-generaal van de Civiele Bescherming of zijn afgevaardigde.

§ 2. Het technisch comité kan de deskundigen waarvan het het advies wenst te kennen, raadplegen, oproepen voor zijn vergaderingen of zelfs betrekken bij zijn werkzaamheden.

De leden van het technisch comité oefenen hun mandaat gratis uit voor een hernieuwbare periode van drie jaar.

Binnen de drie maanden na zijn installatie, stelt het technisch comité zijn huishoudelijk reglement op en kiest het zijn voorzitter onder zijn leden.

Art. 37. Het technisch comité, in samenwerking met het bevoegde organisme bedoeld in artikel 4, § 2, stelt de lijst op, en werkt deze bij, van de kynologenhulpverleningsteams en van de coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties die beschikbaar zijn om op interventie te vertrekken.

Het comité bezorgt deze lijst aan de centra van het eenvormig oproepstelsel en aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken - Algemene Directie van de Civiele Bescherming.

HOOFDSTUK IX. - De overgangsmatregelen

Art. 38. § 1. Er kan door het Ministerie van Binnenlandse Zaken een voorlopige accrediteringskaart uitgereikt worden aan de personen die deel uitmaken van een van de openbare diensten die bedoeld worden in artikel 3, eerste lid, die geen houder zijn van een getuigschrift van hulphondengeleider, voor zover zij een relevante ervaring inzake kynologenhulpverlening aantonen en zij voldoen aan de toelatingsvoorwaarden bedoeld in artikel 5, § 1, 1° tot 7°. De voorlopige accrediteringsvoorwaarden van de honden zijn die welke bedoeld zijn in artikel 6, § 1, 2° tot 6°.

De naam van de kandidaten voor de voorlopige accreditering wordt meegedeeld aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken :

- 1° door de voorzitters van de Koninklijke Belgische Brandweerefederatie en de Fédération royale des Corps de Sapeurs Pompiers de Belgique, voor de leden van de brandweerdiensten;
- 2° door de leidende ambtenaren van de operationele eenheden, voor de leden van de Civiele Bescherming.

§ 2. De houders van de voorlopige accrediteringskaart moeten zich inschrijven voor de eerste examensessie bedoeld in artikel 11, die georganiseerd wordt na de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

§ 3. De geldigheid van de accrediteringskaart die uitgereikt wordt met toepassing van § 1, verstrijkt op de dag van de deliberatie van de examencommissie na afloop van de eerste examensessie.

Art. 39. § 1. In afwijking van artikel 19, kunnen de praktische lessen van de eerste opleidingssessie, bedoeld in artikel 8, gegeven worden door leden van de in artikel 3, eerste lid, bedoelde overheidsdiensten.

Zij kunnen aangewezen worden als tijdelijke instructeurs door het technisch comité bedoeld in artikel 41, voor zover zij voldoen aan de in artikel 5, § 1, 1° tot 7° bedoelde toelatingsvoorwaarden en een pertinente ervaring aantonen inzake kynologenhulpverlening.

§ 2. De tijdelijke instructeurs moeten een actualiseringsseminarie over de kynologenhulpverleningstechnieken volgen, dat georganiseerd wordt door het in artikel 41 bedoelde technisch comité, en waarvan de modaliteiten vastgesteld zijn door de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken.

§ 3. De leden van het technisch comité kunnen geen tijdelijk instructeur zijn.

§ 4. Het in artikel 23 bedoelde getuigschrift van instructeur wordt uitgereikt aan de laureaten van het in § 2 bedoelde seminarie, op aanvraag van het technisch comité.

Art. 40. De door het in artikel 41 bedoelde technisch comité aangewezen tijdelijke instructeurs kunnen door de Directeur-generaal van de Civiele Bescherming of zijn afgevaardigde aangewezen worden als tijdelijke coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties.

De laureaten van het in artikel 39, § 2 bedoelde seminarie en van het in artikel 31, 3° bedoelde examen, kunnen door de Directeur-generaal van de Civiele Bescherming of zijn afgevaardigde aangewezen worden als coördinatoren van de kynologenhulpverleningsoperaties.

Art. 41. Voor de uitvoering van de in de artikelen 39 en 40 bedoelde maatregelen, bestaat het technisch comité, bedoeld in artikel 35, enkel uit de in artikel 36, § 1, 1° en 2°, bedoelde leden.

HOOFDSTUK IX. - Uitvoeringsbepaling

Art. 42. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 7 APRIL 2003 TOT VERDELING VAN DE OPDRACHTEN INZAKE CIVIELE BESCHERMING TUSSEN DE OPENBARE BRANDWEERDIENSTEN EN DE DIENSTEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING. (B.S. 21.05.2003)

Gelet op de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, inzonderheid op artikel 2bis, § 2, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2003;

Gelet op het advies van de inspecteur van financiën, gegeven op 13 maart 2003;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, §1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het dringend is enerzijds de opdrachten van de brandweerdiensten, en anderzijds deze van de diensten van de civiele bescherming vast te stellen in een reglementaire tekst met het doel het beheer van deze hulpverleningsdiensten snel en doeltreffend te rationaliseren;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Artikel 1. Van de opdrachten bedoeld in artikel 2bis van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, worden de interventies van de openbare brandweerdiensten opgesomd in de kolommen 1 en 2 van de bij dit besluit bijgevoegde tabel.

De in de eerste kolom van de tabel opgesomde interventies worden uitgevoerd door de brandweerdiensten die territoriaal bevoegd zijn krachtens artikel 10 van de wet van 31 december 1963.

De in de tweede kolom opgesomde interventies worden uitgevoerd door de openbare brandweerdiensten die ter versterking van de territoriaal bevoegde brandweerdienst, bedoeld in het tweede lid, opgeroepen worden.

Art. 2. Van de opdrachten bedoeld in artikel 2bis van de wet van 31 december 1963, worden de interventies van de diensten van de civiele bescherming opgesomd in kolom 3 van de bij dit besluit bijgevoegde tabel.

Art. 3. De in de punten I en III van de eerste kolom van de bij dit besluit bijgevoegde tabel bedoelde interventies van de openbare brandweerdiensten kunnen tijdelijk worden uitgevoerd door de diensten van de civiele bescherming tot op het moment waarop zij terug overgenomen worden door de territoriaal bevoegde openbare brandweer-diensten.

Art. 4. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE

OPDRACHTEN		INTERVENTIES VAN DE OPENBARE BRANDWEERDIENSTEN	INTERVENTIES VAN DE OPENBARE BRANDWEERDIENSTEN IN VERSTERKING	INTERVENTIES VAN DE DIENSTEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING
		Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
I. Brandinterventies		<ul style="list-style-type: none"> • Brandbestrijding en bestrijding van de ontploffingsgevolgen 	<p>Uitvoeringslogistiek:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Versterking in waterbevoorrading (pompen en slangen) – 1ste niveau • Versterking in schuimbevoorrading – 1ste niveau • Dringende versterking in zwaar of gespecialiseerd materieel (bull, kraan) 	<p>Uitvoeringslogistiek:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Versterking in waterbevoorrading (pompen met een zeer groot debiet en slangen) met gebruik van een tank – 2de niveau • Versterking in schuimbevoorrading – 2de niveau • Niet-dringende versterking in zwaar of gespecialiseerd materieel (bull, kraan) • Dringende versterking met superkanon
II. Technische Hulpverleningswerken		<ul style="list-style-type: none"> • Opsporing en bevrijding van personen en dieren in gevaarlijke situaties (onder andere snelle bevrijding ...) • Duiken • Groep voor interventie in een gevaarlijke omgeving • Interventies in geval van lichamelijke of technologische bedreiging • Vrijmaking van de openbare weg na ongeval of storm 	<ul style="list-style-type: none"> • In geval van catastrofes en schadegevallen van grote omvang: zware werken (stutten, afdekken met een zeil, opsporen en bevrijden van slachtoffers, vrijmaken van de openbare weg) • Versterking bij zware verkeers-, vliegtuig- of spoorwegongevallen (opsporen en bevrijden van slachtoffers) • Hulp bij redding dankzij een groep voor interventie in een ge- 	<ul style="list-style-type: none"> • In geval van rampen, catastrofes en op aanvraag ingeval van schadegevallen van grote omvang: zware werken (stutten, afdekken met een zeil, opsporen en bevrijden van slachtoffers, vrijmaken van de openbare weg) • Bijkomende versterking op aanvraag bij verkeersongevallen en ambtshalve bij vliegtuig- of spoorwegongevallen (opsporen en bevrijden van slachtoffers) • Duikersteam voor interventie van lange duur

		<ul style="list-style-type: none"> • Vernietiging van wespennesten • Hondenbrigade : interventie 	vaarlijke omgeving	<ul style="list-style-type: none"> • Groep voor interventie in een gevaarlijke omgeving • Hondenbrigade : organisatie en interventie • Speleoteam
III. Dringende medische hulp		<ul style="list-style-type: none"> • Transport per ambulance 		
IV. Preventie		<ul style="list-style-type: none"> • preventie van brand en ontploffing 		
V. Vervuiling	Koolwaterstof	<ul style="list-style-type: none"> • Stabilisatie en beveiliging • Vervuiling waarvan de oppervlakte of het potentieel risico van uitbreiding niet meer dan 100 m² (grond) of 25 m² (water) bedraagt: detectie, neutralisering, opvang en reiniging • Verwijdering 		<ul style="list-style-type: none"> • Op aanvraag in geval van vervuiling waarvan de oppervlakte of het potentieel risico van uitbreiding meer dan 100 m² (grond) of 25 m² (water) bedraagt: detectie, neutralisering, opvang en reiniging • Verwijdering en transport (gebruik van vacuümtanks)

Chemische	<ul style="list-style-type: none"> • Stabilisatie en beveiliging • Als het onheil beheersbaar is in de interventiezone: detectie, afdichting, overheveling, reiniging en ontsmetting • Uitvoering van de individuele metingen • Meetplan • Transport en beperkte evacuatie • Ontsmetting van een klein aantal personen 	<ul style="list-style-type: none"> • Als het onheil de interventiezone overschrijdt of zou kunnen overschrijden: detectie, afdichting, overheveling, reiniging en ontsmetting • Meetplan 	<ul style="list-style-type: none"> • Op aanvraag in geval van onheil dat de interventiezone overschrijdt of zou kunnen overschrijden: detectie, afdichting, overheveling, reiniging en ontsmetting • Meetplan (specialisatie als analyse-instrumenten) • Transport en aanzienlijke evacuatie • Controle van de niet-besmette gaspakken die door het FOD Binnenlandse Zaken geleverd worden voor de zonale en suprazonale diensten • Ontsmetting en opvang van de bevolking
Nucleaire	<ul style="list-style-type: none"> • Stabilisatie en beveiliging • Uitvoering van de individuele en detectiemetingen • Ontsmetting van een klein aantal slachtoffers 		<ul style="list-style-type: none"> • Uitvoering van het plan van individuele metingen • Meetplan (TELERAD-netwerk) • Ontsmetting van het personeel • Ontsmetting en opvang van de bevolking
Biologische			<ul style="list-style-type: none"> • Logistiek tijdens epidemieën, epizoötieën of botulisme

VI. Overstromingen		<ul style="list-style-type: none"> • Preventieve bescherming (vb.: het plaatsen van zandzakken in geval van overstromingen van woningen) • Pompwerkzaamheden • Bijstand en/of aanwending van de afdichting 	<ul style="list-style-type: none"> • Versterking waarvoor bijkomend materieel (pompen ...) en personeel nodig is 	<ul style="list-style-type: none"> • Versterking op aanvraag in geval van aanzienlijke en zware pompwerkzaamheden • Afdichting van dijken en interventies in geval van het overlopen van waterlopen of risico op overlopen • Evacuatie van de bevolking en uitdeling van levensmiddelen
VII. Telecommunicatie & Coördinatie		<ul style="list-style-type: none"> • Installatie van de operationele commandopost op het terrein (CP- OPS) 	<ul style="list-style-type: none"> • Installatie van een gemeentelijk coördinatiecentrum (op aanvraag) 	<ul style="list-style-type: none"> • Communicatiemiddelen en logistiek voor het provinciaal en federaal Coördinatiecentrum
VIII. Internationale opdrachten		<ul style="list-style-type: none"> • Op aanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken: mogelijke deelname aan DICa-DIR 		<ul style="list-style-type: none"> • Op aanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken: deelname aan B-FAST, EU-FAST, • Deelname aan het DICa-DIR
IX. Preventieve opdrachten		<ul style="list-style-type: none"> • Aanwezigheid tijdens lokale manifestaties op aanvraag van de autoriteiten of van de organisatoren 		<ul style="list-style-type: none"> • Op aanvraag van de autoriteiten of van de organisatoren, aanwezigheid op manifestaties die een invloed van de toeschouwers op een beperkte

				oppervlakte inhouden en door hun stormachtig verloop en/of door het gebruik van gevaarlijke mechanische toestellen een risico op zware ongevallen inhouden
X. Water verdeling				<ul style="list-style-type: none"> • Verdeling van drinkwater
XI. Waarschuwing				<ul style="list-style-type: none"> • Waarschuwing aan de hand van sirenes in geval van chemische of nucleaire ongevallen
XII. Logistiek		<ul style="list-style-type: none"> • Technische bijstand aan de politie- en gerechtelijke overheden (gericht) 		<ul style="list-style-type: none"> • Humanitaire opdrachten • Gerechtelijke opdrachten van lange duur • Transport van bijzonder materieel en/of van goederen en personen, op aanvraag van het FOD Binnenlandse Zaken • Uitdeling van levensmiddelen • Hulp bij de repatriëring van slachtoffers

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 19 MEI 2004 BETREFFENDE HET GEBRUIK VAN DE BLAUWE KNIPPERLICHTEN EN/OF HET SPECIAAL GELUIDSTOESTEL VOOR DE PRIORITAIRE VOERTUIGEN DIE EEN DRINGENDE OPDRACHT UITVOEREN.

Geachte dames en heren,

Deze omzendbrief is bestemd voor de gemeenteoverheden die over een brandweerdienst beschikken op hun grondgebied, voor de "Intercommunale d'incendie de Liège et environs" en voor de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

Aangezien de actoren op het terrein verduidelijkingen gevraagd hebben inzake het gebruik van de blauwe knipperlichten en het speciaal geluidstoestel door de prioritaire voertuigen, vindt u hieronder de terzake toe te passen regels.

1. Gebruik van de blauwe knipperlichten en van het speciaal geluidstoestel voor de prioritaire voertuigen.

• Gebruik van de blauwe knipperlichten

In dringende gevallen

De blauwe knipperlichten MOETEN gebruikt worden wanneer het prioritaire voertuig een dringende opdracht uitvoert (art. 37.2, eerste lid, van het koninklijk besluit houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer).

Bij niet-dringende opdrachten

De blauwe knipperlichten MOGEN gebruikt worden bij de uitvoering van elke andere opdracht (art. 37.2, tweede lid, van het voormelde koninklijk besluit). In dit geval moet de bestuurder van het prioritaire voertuig beslissen of hij de blauwe knipperlichten al dan niet gebruikt.

• Gebruik van het speciaal geluidstoestel

In dringende gevallen

Het speciaal geluidstoestel MAG gebruikt worden wanneer het prioritaire voertuig een dringende opdracht uitvoert (artikel 37.3 van het voormelde koninklijk besluit).

Het speciaal geluidstoestel MOET gebruikt worden:

- 1) wanneer het voertuig een kruispunt nadert en het een rood licht wil voorbijrijden (artikel 37.4 van het voormelde koninklijk besluit);
- 2) om de andere weggebruikers te verplichten de doorgang vrij te maken en voorrang te verlenen (artikel 38 van het voormelde koninklijk besluit).

Bij niet-dringende opdrachten

Het speciaal geluidstoestel mag niet gebruikt worden wanneer het prioritaire voertuig geen dringende opdracht uitvoert.

De terugkeer naar de kazerne, na een dringende opdracht, moet niet meer beschouwd worden als een dringende opdracht en het gebruik van het speciaal geluidstoestel is derhalve verboden.

Conclusie:

Om een dringende opdracht uit te voeren, moet het prioritaire voertuig de blauwe knipperlichten gebruiken en mag dit voertuig het speciaal geluidstoestel gebruiken.

Om een niet-dringende opdracht uit te voeren, mag het prioritaire voertuig de blauwe knipperlichten gebruiken, maar mag het niet het speciaal geluidstoestel gebruiken.

2. Verduidelijkingen betreffende het voorbijrijden van het prioritaire voertuig wanneer het verkeer geregeld wordt door verkeerslichten (art. 37.4 van het voormelde koninklijk besluit)

Het prioritaire voertuig dat het speciaal geluidstoestel gebruikt (wat betekent dat het een dringende opdracht uitvoert en dat het de blauwe knipperlichten gebruikt) **mag** het rood licht voorbijrijden op voorwaarde:

- 1) dat het eerst gestopt is;
- 2) dat zulks geen gevaar voor de andere weggebruikers oplevert.

De bestuurders van de prioritaire voertuigen moeten in ieder geval het speciaal geluidstoestel lang genoeg op voorhand inschakelen als ze de verkeerslichten naderen.

3. Overschrijden van de snelheidsbeperkingen (artikel 59.13, eerste lid, van het voormelde koninklijk besluit)

Bij het uitvoeren van een dringende opdracht zijn de prioritaire voertuigen niet verplicht de verkeersregels inzake de snelheidsbeperkingen na te leven: in dit geval is het gebruik van de blauwe knipperlichten verplicht en het gebruik van het speciaal geluidstoestel facultatief.

Ik dring er in elk geval op aan dat de bestuurders van prioritaire voertuigen voorzichtig zouden zijn en hun voertuig zouden besturen als goede huisvader.

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 17 JUNI 2004 AANGAANDE OPDRACHTEN VAN DE BRANDWEER EN DIENSTEN VAN DE CIVIELE BESCHERMING.

Mevrouw de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

Er werd vastgesteld dat bepaalde gemeenten zich vragen stellen aangaande de opdrachten die in het vervolg moeten worden uitgevoerd door de openbare brandweer, tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 28 maart 2003 tot wijziging van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming. Daarom vindt U hieronder verduidelijkingen hieromtrent.

De wet van 28 maart 2003 heeft als doel een wettelijke basis te geven aan de opdrachten van de brandweer en van de diensten van de civiele bescherming. Ze heeft niet tot doel al deze opdrachten verplicht te maken voor alle diensten maar wel om de opdrachten van de brandweer en de civiele bescherming te beperken tot alleen die taken die opgesomd werden door het nieuwe artikel 2 bis.

Bijgevolg heeft het koninklijk besluit van 7 april 2003 tot verdeling van de opdrachten inzake civiele bescherming tussen de openbare brandweerdiensten en de diensten van de civiele bescherming, evenmin als doel deze diensten te verplichten het geheel van de vermelde opdrachten uit te voeren. Het is enkel de bedoeling te bepalen door wie de opdrachten dienen te worden uitgevoerd, als hiertoe wordt overgegaan.

De uitvoering van het geheel of een gedeelte van deze opdrachten door elke brandweer hangt af van de aanwezige risico's op het grondgebied waar hij voor instaat. Bijgevolg zijn het de burgemeesters van de gemeenten die over een brandweer beschikken die deze risico's en de manier waarop deze risico's momenteel worden gedekt, moeten evalueren, teneinde te bepalen welke opdrachten desgevallend moeten gewaarborgd worden, buiten deze die het reeds zijn.

Daarom vraag ik u de inhoud van deze omzendbrief mee te delen aan de gemeenten die beschikken over een brandweerkorps en aan de Intercommunale d'incendie de Liège et environs.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 4 JANUARI 2005 BETREFFENDE DE PROCEDURE VOOR HET INZETTEN VAN KNOLOGENHULPVERLENINGSTEAMS. (B.S. 18.01.2005)

Aan Mevrouwen en de Heren Provinciegouverneurs en Gouverneur van het Administratief Arrondissement Brussel-Hoofdstad,
Aan de Heer Commissaris-generaal van de Federale Politie,

Het koninklijk besluit van 11 oktober 2002 tot organisatie van kynologenhulpverleningsteams werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 oktober 2002.

Deze omzendbrief bepaalt de procedure voor het inzetten van deze kynologenhulpverleningsteams.

A. Kynologenhulpverleningsteam

Een kynologenhulpverleningsteam bestaat uit een hulphondengeleider en zijn hond.

B. Accrediteringskaart

De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken heeft een accrediteringskaart uitgereikt aan de als zodanig erkende kynologenhulpverleningsteams.

C. Coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties

De coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties stelt zich ter beschikking van de leider van de hulpverleningsoperaties of van de gerechtelijke of politieoverheid; hij leidt de kynologenhulpverleningsteams die op het terrein werken.

D. Opdrachten en specialiteiten

De opdrachten van de kynologenhulpverleningsteams bestaan uit :

- 1) Het opsporen van bedolven personen, met name naar aanleiding van ontploffingen, instortingen van gebouwen, aardbevingen of aardverschuivingen.

Om de opdracht van het opsporen van bedolven personen uit te voeren, moet het kynologenhulpverleningsteam titularis zijn van een accrediteringskaart in de specialiteit « reddingshond ».

- 2) Het opsporen, op verzoek van de gerechtelijke of politieoverheden, van vermiste personen wier fysieke integriteit bedreigd zou kunnen zijn.

Om de opdracht van het opsporen van vermiste personen uit te voeren, moet het kynologenhulpverleningsteam titularis zijn van een accrediteringskaart in de specialiteit « vlakterevierenhond » of in de specialiteit « speurhond op menselijke geur ».

De « reddingshond » wordt gebruikt om :

- met behulp van zijn geurzinnigheid op zoek te gaan in een bepaalde zone naar personen die bedolven liggen onder het puin;
- door geblaf en/of door gekrabbel, de ontdekking van personen te signaleren;
- de precieze plek aan te duiden waar zich de personen vinden door op die plaats te stoppen.

De « vlakterevierenhond » wordt gebruikt om op systematische fijnmazige wijze een bepaalde uitgestrekte zone te doorzoeken. Deze techniek vervangt op een voordelige manier de methode van de uitlijning van een groot aantal personen. Tijdens het zoeken, signaleert de hond elke gevonden persoon in de te onderzoeken zone. Deze techniek is niet beperkt in tijd en kan worden gebruikt, wat de verstreken tijd tussen de ontdekking van de verdwijning en het begin van de zoektocht ook is.

De « speurhond op menselijke geur » wordt gebruikt als er een persoon vermist is waarvan men een referentiegeur bezit. De hond zal het achtergelaten spoor van de persoon tijdens zijn verplaatsing

zoeken en volgen tot de aankomst bij de persoon. Belangrijk voor deze techniek is het feit dat hoe meer de tijd voorbijgaat, hoe kleiner de slaagkansen zijn. Een termijn van 24 uur tussen de verdwijning en het begin van de zoekactie door de hond lijkt een redelijk gemiddelde. De hond zal alleen op zoek gaan naar de persoon waarvan hij een referentiegeur bezit.

E. Het inzetten

1) Wie kan de interventie van kynologenhulpverleningsteams vragen ?

- a) Bij een rampspoedige gebeurtenis, een catastrofe of een schadegeval is het de leider van de hulpverleningsoperaties die beslist een beroep te doen op de kynologenhulpverleningsteams.

De leider van de hulpverleningsoperaties of zijn afgevaardigde brengt het territoriaal bevoegde 100-centrum op de hoogte dat de interventie waarover hij de leiding heeft het inzetten van kynologenhulpverleningsteams vereist; hij geeft het 100-centrum alle nodige informatie voor de interventies van deze teams.

- b) Bij de verdwijning van personen wier fysieke integriteit bedreigd zou kunnen zijn, zijn het de gerechtelijke of politieoverheden die een beroep doen op de kynologenhulpverleningsteams.

De gerechtelijke of politieoverheden die de interventie van kynologenhulpverleningsteams vragen, brengen het territoriaal bevoegde 100-centrum op de hoogte van hun aanvraag; zij geven aan het 100-centrum alle nodige informatie voor de interventie van deze teams.

2) Rol van de 100-centra

- a) Als de interventie plaatsvindt in Wallonië : het 100-centrum belt de Permanente Eenheid van de Civiele Bescherming van Crisnée (Tel.: 04.257.66.00).
- b) Als de interventie plaatsvindt in Vlaanderen : het 100-centrum belt het Brandweerkorps van Merelbeke (Tel. : 09.210.59.80).
- c) Als de interventie plaatsvindt in Brussel-Hoofdstad : het 100-centrum belt, hetzij de Permanente Eenheid van de Civiele Bescherming van Crisnée (Tel.: 04.257.66.00) als de taal gebruikt door de aanvrager (de leider van de hulpoperaties of de gerechtelijke of politieoverheid) het Frans is, hetzij het Brandweerkorps van Merelbeke (Tel. : 09.210.59.80) als de taal gebruikt door de aanvrager het Nederlands is.

Het 100-centrum bezorgt aan de Permanente Eenheid van de Civiele Bescherming van Crisnée of aan het Brandweerkorps van Merelbeke de informatie die het verkregen heeft van de leider van de hulpverleningsorganisaties of van de gerechtelijke of politieoverheden.

- 3) De twee voormelde diensten moeten zo vlug mogelijk een coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties en minimum 2 kynologenhulpverleningsteams naar de plaats van de interventie sturen.**
- 4) De coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties vraagt indien nodig, in samenspraak met de leider van de hulpverleningsoperaties of de gerechtelijke of politieoverheden, versterking van kynologenhulpverleningsteams via de twee voormelde diensten.**

F. Financieel aspect

De inwerkingstelling van de kynologenhulpverleningsteams, in het kader van het voornoemd koninklijk besluit en volgens de bepalingen van deze circulaire, brengt geen enkele uitgave met zich mee voor de openbare brandweerkorpsen en de gerechtelijke of politieoverheden die beroep doen op deze teams.

Gelieve deze omzendbrief te verspreiden onder alle burgemeesters, officier-dienstchefs van een brandweerkorps, beheerders van een 100-centrum en zonechefs van de Lokale Politie van uw provincie/administratief arrondissement.

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 21 MAART 2006 BETREFFENDE HET DETACHEMENT VOOR INTERVENTIE BIJ RAMPEN OF CATASTROFEN IN HET BUITENLAND (DICA-DIR) EN BETREFFENDE DE COÖRDINATIECEL VAN HET DETACHEMENT VOOR INTERVENTIE BIJ RAMPEN OF CATASTROFEN IN HET BUITENLAND (COÖRDINATIECEL VAN HET DICA-DIR), (B.S. 06.04.2006)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de artikelen 37 en 107 van de Grondwet;

Gelet op het koninklijk besluit van 28 februari 2003 tot oprichting van een coördinatieraad voor noodbijstand in het buitenland bij catastrofe of calamiteit en van een ondersteunende permanente dienst B-FAST (Belgian First Aid and Support Team), inzonderheid op artikel 9;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 25 februari 2004;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 3 juni 2004;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 23 september 2004;

Gelet op het protocol nr 147/1 van 5 juli 2005 van het Gemeenschappelijk Comité voor alle overheidsdiensten;

Gelet op het advies 39.550/2 van de Raad van State, gegeven op 5 januari 2006, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003,

Besluit :

TITEL I. - ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK I. - Definities

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit verstaat men onder :

- 1° de Minister : de Minister die bevoegd is voor Binnenlandse Zaken;
- 2° coördinatieraad B-FAST : de coördinatieraad voor noodbijstand in het buitenland bij catastrofe of calamiteit opgericht bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 februari 2003 tot oprichting van een coördinatieraad voor noodbijstand in het buitenland bij catastrofe of calamiteit en van een ondersteunende permanente dienst B-FAST (Belgian First Aid and Support Team);
- 3° planningcomité B-FAST : het planningcomité opgericht bij artikel 7 van het voormelde koninklijk besluit van 28 februari 2003;
- 4° dienst B-FAST : de ondersteunende permanente dienst B-FAST opgericht bij artikel 6 van het voormelde koninklijk besluit van 28 februari 2003;
- 5° B-FAST-opdracht : iedere opdracht georganiseerd door de in 2° bedoelde coördinatieraad B-FAST;
- 6° detachement voor interventie bij rampen of catastrofes in het buitenland, hierna « DICA-DIR » genoemd : het detachement bedoeld in artikel 9 van het voormelde koninklijk besluit van 28 februari 2003;
- 7° de interventie-afdeling Urban Search and Rescue, hierna « afdeling USAR » genoemd : de interventie-afdeling van het DICA-DIR die gespecialiseerd is in de opsporings- en reddingsopdrachten;
- 8° DICA-DIR Urban Search and Rescue, hierna « DICA-DIR USAR » genoemd : het DICA-DIR met een afdeling USAR;
- 9° coördinatieceel van het detachement voor interventie bij rampen of catastrofes in het buitenland, hierna « coördinatieceel van het DICA-DIR » genoemd : de coördinatieceel bedoeld in artikel 9 van het voormelde koninklijk besluit van 28 februari 2003;
- 10° teamlid : elk lid van het DICA-DIR;
- 11° chef van het DICA-DIR : het teamlid dat de leidingfunctie van het DICA-DIR uitoefent;
- 12° federaal opleidingscentrum : het federaal opleidingscentrum voor de hulpdiensten opgericht bij het koninklijk besluit van 8 april 2003 betreffende de opleiding van de leden van de openbare hulpdiensten;
- 13° hulphondengeleider : de houder een accrediteringskaart van hulphondengeleider in de specialiteit « reddingshond », afgeleverd overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 11 oktober 2002 tot organisatie van kynologenhulpverleningsteams;

- 14° instructeur in kynologenhulpverlening : de houder van een getuigschrift van instructeur in kynologenhulpverlening, afgeleverd overeenkomstig de bepalingen van het voormelde koninklijk besluit van 11 oktober 2002;
- 15° coördinator van de kynologenhulpverlening : de coördinator van de kynologenhulpverleningsoperaties bedoeld in hoofdstuk VI van het voormelde koninklijk besluit van 11 oktober 2002.

HOOFDSTUK II. - Opdrachten van het DICa-DIR

Art. 2. Het DICa-DIR is belast met het uitvoeren van alle hulpverleningsoperaties in het buitenland betreffende de civiele veiligheid en met name van humanitaire opdrachten, opsporings- en reddingsopdrachten, opdrachten ter bestrijding van de vervuilingen en de overstromingen. De opsporings- en reddingsopdrachten zijn voorbehouden voor het DICa-DIR USAR.

HOOFDSTUK III. - Coördinatieceel van het DICa-DIR

Afdeling 1 - Samenstelling en werking van de coördinatieceel van het DICa-DIR

Art. 3. Binnen de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid van de FOD Binnenlandse Zaken wordt een coördinatieceel van het DICa-DIR opgericht, bestaande uit :

- 1° de Adviseur-generaal van de Operaties van de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid of zijn plaatsvervanger, aangewezen door de Minister op voordracht van de Directeur-generaal van de Civiele Veiligheid, die voorzitter is van de cel;
- 2° twee verantwoordelijken van een operationele eenheid van de Civiele Bescherming of hun plaatsvervanger, van een verschillende taalrol, aangewezen door de Minister op voordracht van de Directeur-generaal van de Civiele Veiligheid;
- 3° twee officiers van een brandweerdienst of hun plaatsvervanger, aangewezen door de Minister op voordracht van de Fédération royale des Corps de Sapeurs-Pompiers de Belgique (aile francophone et germanophone);
- 4° twee officiers van een brandweerdienst of hun plaatsvervanger, aangewezen door de Minister op voordracht van de Brandweervereniging Vlaanderen.

Art. 4. De coördinatieceel van het DICa-DIR raadpleegt of betreft bij haar werkzaamheden deskundigen, van wie zij het advies inwint.

Art. 5. De leden van de coördinatieceel van het DICa-DIR oefenen hun mandaat gratis uit voor een vernieuwbare periode van drie jaar.

Art. 6. De coördinatieceel van het DICa-DIR stelt haar huishoudelijk reglement op. Het wordt ter goedkeuring aan de Minister voorgelegd.

Afdeling 2 - Opdrachten van de coördinatieceel van het DICa-DIR

Art. 7. § 1. De coördinatieceel van het DICa-DIR heeft met name als opdracht :

- 1° alle beslissingen die zij nuttig acht inzake selectie van de teamleden nemen en uitvoeren, met name betreffende de gepastheid om een oproep te doen aan de kandidaat-teamleden;
- 2° de lijst van de teamleden van het DICa-DIR opstellen en bijwerken en de oproepmodaliteiten van deze teamleden vastleggen;
- 3° erop toezien dat de teamleden steeds aan de noodzakelijke voorwaarden voldoen om te mogen deelnemen aan de B-FAST-opdrachten, zoals ze zijn vastgelegd door de coördinatieraad B-FAST;
- 4° de operationele organigrammen van het DICa-DIR opstellen naar gelang van zijn verschillende opdrachten;
- 5° alle beslissingen die zij nuttig acht inzake de in artikel 20 bedoelde bijzondere opleidingen van de teamleden nemen en uitvoeren,
- 6° het DICa-DIR samenstellen op basis van de in 2° bedoelde lijst van teamleden, wanneer de coördinatieraad B-FAST daarom vraagt, en het ter beschikking stellen van de coördinatieraad B-FAST;
- 7° aan het planningcomité B-FAST de verwerving van materieel voor het DICa-DIR voorstellen;

- 8° zorgen voor de inventaris, het onderhoud en de vervanging van het materieel verworven door de coördinatieraad B-FAST en ter beschikking gesteld van het DICa-DIR tijdens oefeningen en interventies;
- 9° de teamleden aanwijzen die, onder controle van de Algemene Directie Civiele Veiligheid van de FOD Binnenlandse Zaken, belast zijn met de uitvoering en de follow-up van de door haar genomen beslissingen, met name inzake aankoop en onderhoud van het materieel, voorbereiding van de bijzondere opleidingen, selecties van de teamleden en communicatie met de teamleden;
- 10° onder de in 9° bedoelde teamleden, diegenen aanwijzen die de functie van verantwoordelijke voor een welbepaalde materie verzekeren;
- 11° de organisatie van de taken van het DICa-DIR plannen;
- 12° een jaarverslag van de activiteiten van het DICa-DIR opstellen ter attentie van de Minister en de coördinatieraad B-FAST.

§ 2. De beslissingen, genomen door de coördinatieraad van het DICa-DIR overeenkomstig § 1, 6°, zijn niet onderworpen aan enig aanwezigheidsquorum.

Art. 8. Wanneer het DICa-DIR naar het buitenland vertrekt, kan de coördinatieraad van het DICa-DIR één van zijn leden of zijn afgevaardigde aanwijzen, die het detachement moet vergezellen, in de hoedanigheid van waarnemer van de Minister.

HOOFDSTUK IV. - Teamleden

Afdeling 1 - Toelating als teamlid en stopzetting van de functies van teamlid

Art. 9. De voorwaarden om teamlid te worden, zijn de volgende :

- 1° lid zijn van een operationele eenheid van de civiele bescherming of van een openbare brandweerdienst en minstens drie jaar dienstanciënniteit hebben;
- 2° het periodiek medisch onderzoek ondergaan waaraan respectievelijk de leden van de openbare brandweerdiensten en van de operationele eenheden van de civiele bescherming onderworpen worden;
- 3° houder zijn van een rijbewijs van ten minste type B;
- 4° over een gunstig advies beschikken van zijn dienstchef om zijn kandidatuur in te dienen;
- 5° de toestemming genieten van de overheid waaronder hij ressorteert, om zijn kandidatuur in te dienen;

Art. 10. De teamleden mogen geen leden zijn van de coördinatieraad B-FAST.

Art. 11. Elk lid van een openbare hulpdienst dat definitief afstand doet van de hoedanigheid van teamlid, op eigen initiatief of in opdracht van de overheid waaronder hij ressorteert, is ertoe gehouden de coördinatieraad van het DICa-DIR hiervan schriftelijk en zo snel mogelijk op de hoogte te brengen.

Afdeling 2. - Aanwerving van de teamleden

Art. 12. De coördinatieraad van het DICa-DIR lanceert een oproep tot kandidaat-teamleden aan de overheden waarvan de openbare brandweerdiensten en de operationele eenheden van de civiele bescherming respectievelijk afhangen. Deze overheden informeren de leden van hun dienst hieromtrent.

De oproep vermeldt de in artikel 9 bedoelde toelatingsvoorwaarden en de vastgelegde einddatum voor het indienen van de kandidaturen.

Elke kandidatuur wordt schriftelijk gericht aan de coördinatieraad van het DICa-DIR.

Art. 13. De coördinatieraad van het DICa-DIR gaat na of de kandidaten beantwoorden aan de in artikel 9 bedoelde toelatingsvoorwaarden.

De kandidaat die aan deze voorwaarden beantwoordt, wordt als teamlid binnen het DICa-DIR toegelaten.

De coördinatieraad van het DICa-DIR brengt de kandidaten schriftelijk op de hoogte van de resultaten van het onderzoek van hun kandidatuur en informeert de betrokken overheden en de dienstchefs van de betrokken openbare hulpdiensten schriftelijk over de lijst van de leden van hun respectieve dienst die als teamleden in aanmerking worden genomen.

De coördinatieraad van het <DICa>-DIR deelt de lijst van de teamleden mee aan de dienst B-FAST.

HOOFDSTUK V. - Samenstelling en structuur van het DICa-DIR

Art. 14. Voor een B-FAST-opdracht bestaat het DICa-DIR tenminste uit een interventieafdeling.

Naar gelang de doelstellingen van de opdracht kan aan deze interventieafdeling een staf en een ondersteuningseenheid toegevoegd worden.

Art. 15. De staf wordt samengesteld uit twee teamleden, van wie de ene de functie van chef van het DICa-DIR uitoefent en de andere die van adjunct-chef van het DICa-DIR.

Art. 16. § 1. De afdeling ondersteuning is met name belast met het secretariaat, de communicatie, de logistiek en de veiligheid van de operaties.

De interventie-afdelingen zijn belast met de operationele taken.

§ 2. Het aantal teamleden van de afdeling ondersteuning en van de interventie-afdelingen, alsook hun bevoegdheden, hangen af van de bijzonderheden van de georganiseerde opdrachten.

Art. 17. Enkel het teamlid dat minstens houder is van de graad van luitenant of, bij ontstentenis, van onderluitenant in een openbare brandweerdienst of minstens houder van de graad van technisch assistent in een operationele eenheid van de civiele bescherming, mag de functie van adjunct-chef van het DICa-DIR uitoefenen.

Art. 18. Enkel het teamlid dat minstens houder is van de graad van kapitein of, bij ontstentenis, van luitenant in een openbare brandweerdienst of minstens houder van de graad van technisch expert of, bij ontstentenis, van technisch assistent in een operationele eenheid van de civiele bescherming, mag de functie van chef van het DICa-DIR uitoefenen.

Art. 19. De vertegenwoordiger van de Minister binnen de coördinatieraad B-FAST wijst de chef van het DICa-DIR en de adjunct-chef van het DICa-DIR aan.

HOOFDSTUK VI. - Bijzondere opleidingen

Art. 20. De teamleden kunnen worden verzocht bijzondere opleidingen te volgen, georganiseerd door de coördinatriceel van het DICa-DIR.

Deze bijzondere opleidingen hebben een rechtstreeks verband met het extraterritoriale karakter van de opdrachten van het DICa-DIR.

De organisatie van alle bijzondere opleidingen is onderworpen aan de goedkeuring van de coördinatieraad B-FAST.

TITEL II. - DICa-DIR USAR

HOOFDSTUK I. - Opdrachten van het DICa-DIR USAR

Art. 21. Het DICa-DIR USAR heeft als opdracht het opsporen, lokaliseren, opgraven en evacueren van de levende personen bedolven onder puin naar aanleiding van instortingen, veroorzaakt met name door een aardbeving, een ontploffing of een aardverschuiving;

HOOFDSTUK II. - Teamleden van het DICa-DIR USAR

Afdeling 1. - Toelatingsvoorwaarden

Art. 22. De personen die aan de volgende voorwaarden voldoen, kunnen teamlid zijn van de afdeling USAR :

- 1° voldoen aan de in artikel 9 bedoelde voorwaarden;
- 2° ofwel houder zijn van een getuigschrift inzake redding en berging afgeleverd door het federaal opleidingscentrum, ofwel hulphondengeleider of coördinator van de kynologen hulpverlening zijn;
- 3° in het bezit zijn van één van de bekwaamheidsverklaringen <DICa>-DIR USAR, afgeleverd overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III van deze titel.

Afdeling 2 Oproep tot de kandidaat-teamleden van het <DICa>-DIR USAR

Art. 23. De coördinatieceel van het DICa-DIR lanceert een oproep tot kandidaat-teamleden voor het DICa-DIR USAR aan de overheden waarvan de openbare brandweerdiensten en de diensten van de civiele bescherming respectievelijk afhangen. Deze overheden informeren de leden van hun dienst hieromtrent.

De oproep vermeldt de in artikel 22 bedoelde toelatingsvoorwaarden en de vastgelegde einddatum voor het indienen van de kandidaturen.

Elke kandidatuur wordt schriftelijk gericht aan de coördinatieceel van het DICa-DIR.

Art. 24. Worden toegelaten als stagiair USAR, de kandidaten die beantwoorden aan de in artikel 22, 1° en 2°, bedoelde toelatingsvoorwaarden.

Deze toelatingsvoorwaarden worden gecontroleerd door de coördinatieceel van het DICa-DIR.

De coördinatieceel van het DICa-DIR brengt de kandidaten schriftelijk op de hoogte van de resultaten van het onderzoek van hun kandidatuur en informeert de betrokken overheden en de dienstchefs van de betrokken openbare hulpdiensten schriftelijk over de lijst van de leden van hun respectieve dienst die als stagiairs USAR in aanmerking worden genomen.

HOOFDSTUK III - Selecties en bekwaamheidsattesten DICa-DIR USAR van de niveaus 1, 2 en 3

Afdeling I. - Algemene bepalingen

Art. 25. De staf van de USAR-stages is samengesteld uit :

- 1° een stageverantwoordelijke en zijn adjunct;
- 2° lesgevers die in het bezit zijn van een bekwaamheidsattest DICa-DIR USAR van niveau 2 of 3;
- 3° instructeurs aangewezen op basis van hun ervaring en hun aanspraken, met name een instructeur in kynologenhulpverlening.

De leden van de staf van de USAR-stages worden aangewezen door de Minister, op voordracht van de coördinatieceel van het DICa-DIR.

Art. 26. De selectie van de teamleden van de afdeling USAR gebeurt tijdens een stage die ertoe strekt de werkomgeving van een opdracht van de afdeling USAR te simuleren; de stage wordt afgesloten met een evaluatie van de stagiairs.

De stage maakt het voorwerp uit van een door de Minister goedgekeurd reglement. Dit wordt aan de stagiair meegedeeld vóór het begin van de stage.

Art. 27. Wanneer de coördinatieceel van het DICa-DIR beslist over de organisatie van een stage, legt de stageverantwoordelijke de praktische organisatiemodaliteiten van de stage, met name het stageprogramma, ter goedkeuring voor aan de coördinatieceel van het DICa-DIR.

Art. 28. De coördinatieceel van het DICa-DIR informeert de overheden die in artikel 24 bedoelde stagiairs in hun dienst hebben, over de data en de modaliteiten van de stage.

De overheden delen deze informatie mee aan de betrokken stagiairs.

Zij bezorgen de naam van de stagiairs die zij machtigen om deel te nemen aan deze stage, schriftelijk aan de coördinatieceel van het DICa-DIR.

Art. 29. Op het einde van elke stage informeert de stageverantwoordelijke de coördinatieceel van het DICa-DIR over het behoorlijk gemotiveerde resultaat van elke stagiair naar aanleiding van zijn evaluatie en bezorgt hij een omstandig verslag over het verloop van de stage.

Art. 30. De coördinatieceel van het DICa-DIR informeert de overheden en de betrokken dienstchefs schriftelijk over de resultaten, behaald door de stagiairs van hun dienst.

Afdeling 2. - Bekwaamheidsverklaringen DICa-DIR USAR van niveaus 1, 2 en 3

Art. 31. Er bestaan drie selectieniveaus van de teamleden van de afdeling USAR, waarmee drie niveaus van bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR overeenstemmen.

Art. 32. De stagiair die in het bezit is van een in artikel 22 bedoeld getuigschrift inzake redding en berging van niveau 1 of de stagiair die hulphondengeleider is, wordt toegelaten tot de stage met het oog op het behalen van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 1.

Op het einde van deze stage wordt de stagiair geëvalueerd over de manier waarop hij zijn taken vervuld heeft, zijn individueel gedrag, zijn capaciteit tot integratie binnen een groep en, indien nodig, het beheersen van de technische handelingen van de discipline waarin hij gespecialiseerd is.

Er wordt een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 1 uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken aan de laureaten van deze stage.

Art. 33. De stagiair die in het bezit is van een in artikel 22 bedoeld getuigschrift inzake redding en berging van niveau 2 of de stagiair die coördinator van de kynologenhulpverlening is, wordt toegelaten tot de stage met het oog op het behalen van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 2.

Op het einde van deze stage wordt de stagiair geëvalueerd over zijn bekwaamheid voor de leiding van de stagiairs en over zijn capaciteiten om een interventie van de afdeling USAR te beheren en te leiden.

Er wordt een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 2 uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken aan de laureaten van deze stage.

Art. 34. De stagiair die in het bezit is van een in artikel 22 bedoeld getuigschrift inzake redding en berging van niveau 3 en ten minste de graad van onderluitenant in een openbare brandweerdienst of van technisch assistent in een dienst van de civiele bescherming heeft, wordt toegelaten tot de stage met het oog op het behalen van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 3.

Op het einde van de stage wordt de stagiair geëvalueerd over zijn capaciteiten om een interventie van het DICa-DIR USAR voor te bereiden, te leiden en te coördineren.

Er wordt een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 3 uitgereikt door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken aan de laureaten van deze stage.

HOOFDSTUK IV - Samenstelling en structuur van het DICa-DIR USAR

Art. 35. Voor een B-FAST opdracht is het DICa-DIR samengesteld uit :

- 1° een staf;
- 2° een ondersteunings-afdeling;
- 3° een interventie-afdeling USAR.

Naar gelang de doelstellingen van de opdracht kan het DICa-DIR ook één of meerdere interventie-afdelingen omvatten die met welbepaalde taken belast zijn.

Art. 36. De afdeling USAR bestaat uit drie groepen belast met de redding en de berging en één groep belast met de kynologenhulpverlening.

De groepen belast met de redding en de berging worden geleid door een groepschef redder-berger en bevatten twee teams.

Elk team is samengesteld uit een teamlid in de functie van teamchef redder-berger en minstens vier teamleden in de functie van redder-berger.

De groep belast met de kynologenhulpverlening wordt geleid door een verantwoordelijke van de kynologenhulpverlening en bevat minstens zes technici inzake kynologenhulpverlening.

Art. 37. Enkel het teamlid dat in het bezit is van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 1 en houder is van een in artikel 22 bedoeld getuigschrift inzake redding en berging van niveau 1, mag de functie van redder-berger uitoefenen.

Art. 38. Enkel het teamlid dat in het bezit is van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 1 en hulphondengeleider is, mag de functie van technicus inzake kynologenhulpverlening uitoefenen.

Art. 39. Enkel het teamlid dat in het bezit is van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 2 en houder is van een in artikel 22 bedoeld getuigschrift inzake redding en berging van niveau 2, mag de functie van teamchef redder-berger uitoefenen.

Art. 40. Enkel het teamlid dat minstens houder is van de graad van adjudant of, bij ontstentenis, van sergeant in een openbare brandweerdienst of minstens houder is van de graad van operationeel brigadier in een operationele eenheid van de civiele bescherming, dat in het bezit is van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 2 en houder is van een in artikel 22 bedoeld

getuigschrift inzake redding en berging van niveau 2, mag de functie van groepschef redder-berger uitoefenen.

Art. 41. Enkel het teamlid dat in het bezit is van een bekwaamheidsverklaring van niveau 2 en coördinator van de kynologenhulpverlening is, mag de functie van verantwoordelijke van de kynologenhulpverlening uitoefenen.

Art. 42. Enkel het teamlid dat houder is van één van de in artikel 17 bedoelde graden en in het bezit is van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 3, mag de functie van adjunct-chef van het DICa-DIR USAR uitoefenen.

Art. 43. Enkel het teamlid dat houder is van één van de in artikel 18 bedoelde graden en in het bezit is van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 3, mag de functie van chef van het DICa-DIR USAR uitoefenen.

Art. 44. De chef van het DICa-DIR USAR en de adjunct-chef van het DICa-DIR USAR mogen niet tot dezelfde taalregeling behoren.

Art. 45. De afdeling ondersteuning van het DICa-DIR USAR bevat ondermeer een veiligheidsadviseur, die aangewezen is door de Minister op basis van zijn ervaring en zijn titels.

HOOFDSTUK V. - Bijscholing van de teamleden van de afdeling USAR

Art. 46. Elk teamlid van de afdeling USAR volgt bijscholingscursussen.

De inhoud, de duur en de frequentie van deze bijscholingscursussen worden bepaald door de coördinatrice van het DICa-DIR.

De bijscholingscursussen worden georganiseerd door de staf van de USAR-stages.

In geval van afwezigheid of slechte prestaties tijdens de bijscholingscursussen, mag het teamlid tijdelijk of definitief van de lijst van de teamleden van het DICa-DIR geschrapt worden, volgens de door de coördinatrice van het DICa-DIR bepaalde modaliteiten.

HOOFDSTUK VI. - Gelijkstellingen

Art. 47. Worden gelijkgesteld met de in artikel 22 bedoelde getuigschriften inzake redding en berging van niveau 1 en 2, de bekwaamheidsattesten en de bekwaamheidsverklaring inzake redding en berging van hetzelfde niveau, uitgereikt in het kader van B-FAST door het Ministerie van Binnenlandse Zaken of de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Worden gelijkgesteld met de in artikel 22 bedoelde getuigschriften inzake redding en berging van niveau 1 en 2, de diploma's, getuigschriften en andere attesten inzake redding en berging van hetzelfde niveau, afgeleverd door de Franse overheden die bevoegd zijn voor civiele veiligheid, vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Zolang het federaal opleidingscentrum geen enkele opleiding tot het verkrijgen van het in artikel 22 bedoelde getuigschrift inzake redding en berging van niveau 3 organiseert, worden de diploma's, getuigschriften en andere attesten inzake redding en berging van hetzelfde niveau, afgeleverd door de Franse overheden die bevoegd zijn voor civiele veiligheid, daarmee gelijkgesteld.

Worden gelijkgesteld met de bekwaamheidsverklaringen DICa-DIR USAR van niveau 1 en 2, de bekwaamheidsattesten DIR en de bekwaamheidsverklaringen USAR van hetzelfde niveau, afgeleverd in het kader van B-FAST door het Ministerie van Binnenlandse Zaken of de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Worden gelijkgesteld met de bekwaamheidsverklaringen DICa-DIR USAR van niveau 1 en 2, de diploma's, getuigschriften en andere attesten « SDE » van hetzelfde niveau, afgeleverd door de Franse overheden die bevoegd zijn voor civiele veiligheid, vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Zolang geen enkele stage tot het verkrijgen van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 3 georganiseerd wordt, worden de diploma's, getuigschriften en andere attesten « SDE » van hetzelfde niveau, afgeleverd door de Franse overheden die bevoegd zijn voor civiele veiligheid, daarmee gelijkgesteld.

HOOFDSTUK VII. - *Overgangsbepalingen*

Art. 48. In afwijking van de artikelen 42 en 43 en zolang geen enkele stage om een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 3 te verkrijgen, werd georganiseerd, zijn de functies van chef van het DICa-DIR USAR en adjunct-chef van het DICa-DIR USAR toegankelijk voor de teamleden die houder zijn van een bekwaamheidsverklaring DICa-DIR USAR van niveau 2.

OMZENDBRIEF NR. COL 16/2006 VAN 6 SEPTEMBER 2006 BETREFFENDE DE VASTSTELLINGS- EN VERVOLGINGSBELEID INZAKE VERKEERSMISDRIJVEN GEPLEEGD DOOR BESTUURDERS VAN PRIORITAIRE VOERTUIGEN EN VOERTUIGEN IN OPDRACHT.

Mijnheer/Mevrouw de Procureur-generaal,
Mijnheer de Federale Procureur,
Mijnheer/Mevrouw de Procureur des Konings,
Mijnheer/Mevrouw de Arbeidsauditeur,

De doelstelling van deze omzendbrief bestaat erin het vaststellings- en vervolgingsbeleid te uniformeren op gebied van verkeersinbreuken gepleegd door bestuurders van prioritaire voertuigen en voertuigen in opdracht.

1. TOEPASSELIJKE REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

1.1. Artikel 59.12 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg (hierna het koninklijk besluit genoemd) stelt « De bepalingen van artikel 7.1 gelden niet voor het rijkswachter-, politie- en douanepersoneel wanneer hun opdracht het rechtvaardigt ».

Deze bepaling was er uitsluitend op gericht deze diensten in de mogelijkheid te stellen obstakels op de openbare weg aan te brengen, zoals wegversperringen, nadarafsluitingen...

De wijziging en de nieuwe nummering van artikel 7 door het koninklijk besluit van 4 april 2003 ingevolge de invoering van een nieuwe bepaling (artikel 7.1), geeft momenteel aanleiding tot verwarring.

Immers:

- het huidige artikel 7.1 geeft algemene principes weer inzake de naleving van de wegcode alsook op gebied van voorzichtigheid en voorzorg t.a.v. de meest kwetsbare gebruikers van de openbare weg;
- het voormalige artikel 7.1, thans 7.3, luidt als volgt: « Het is verboden het verkeer te hinderen of onveilig te maken door voorwerpen, zwerfvuil of stoffen op de openbare weg te werpen, te plaatsen, achter te laten of te laten vallen, hetzij door er rook of stoom te verspreiden, hetzij door er enige belemmering aan te brengen »;

het is vanzelfsprekend deze laatste bepaling die nog steeds in overweging dient te worden genomen. In ieder geval vormen de artikelen 37.2 en 37.4 van het koninklijk besluit uitzonderingen op het algemene principe van artikel 59.12 van hetzelfde koninklijk besluit waarboven zij primeren. (infra punten 3.1 et 3.2).

1.2. Artikel 59.13 van het koninklijk besluit luidt: « De bepalingen van artikel 11 (snelheidsbeperkingen) en artikel 22quater (zones 30) gelden niet voor de voertuigen gebruikt door bevoegde personen noch voor prioritaire voertuigen wanneer een dringende opdracht het rechtvaardigt.

In die gevallen moeten de bestuurders van deze voertuigen evenmin de snelheidsbeperking opgelegd door het verkeersbord C43, in voorkomend geval met zonale geldigheid conform artikel 65.5, in acht nemen ».

1.3. De artikelen 37.1 tot 3 van het koninklijk besluit omschrijven de uitrusting waarover de voertuigen dienen te beschikken om als prioritair te worden beschouwd alsmede de voorwaarden voor het gebruik van deze uitrusting bij de uitoefening van de opdrachten.

1.4. Artikel 37.4 van het koninklijk besluit bepaalt de voorwaarden waarop een prioritair voertuig een rood licht mag voorbijrijden.

2. TOEPASSINGSGBIED

Deze omzendbrief heeft betrekking op het gebruik van alle prioritaire voertuigen, zoals ziekenwagens, brandweerwagens of de burger- en andere auto's van de politie.

Na overleg met de vertegenwoordigers van de federale en lokale politie, kan worden aangenomen dat deze richtlijnen naar analogie van toepassing zijn op de politieagenten in het raam van hun opleiding tot het besturen van een snel voertuig, georganiseerd door de Groep Verkeer van de Federale Politie school, gegeven het feit dat zij zich, in dit kader, bevinden in een toestand van (dringende) opdracht.

3. PRINCIPES INZAKE VASTSTELLING EN VERVOLGING

3.1. OVERSCHRIJDING VAN DE MAXIMAAL TOEGELATEN SNELHEID

Artikel 37.2 van het koninklijk besluit schrijft het gebruik van de blauwe knipperlichten voor wanneer de prioritaire voertuigen een dringende opdracht uitvoeren.

Derhalve:

- Wanneer de blauwe knipperlichten zichtbaar zijn op de foto, kan worden aangenomen dat de overtreding werd gepleegd in het raam van een opdracht.

In ieder geval zal een proces-verbaal worden opgesteld dat aan het bevoegde politieparket zal worden overgemaakt.

De procureur des Konings zal het proces-verbaal zonder gevolg klasseren behoudens wanneer hij een onregelmatigheid vaststelt.

- Wanneer de blauwe knipperlichten niet zichtbaar zijn op de foto, stuurt de politiedienst die de vaststelling heeft gedaan een standaardformulier aan de korpschef van de politieagent die de overtreding heeft begaan.

Deze korpschef bevestigt of de inbreuk al dan niet werd gepleegd in het raam van een dringende of daarmee gelijkgestelde opdracht overeenkomstig artikel 59.13 van het koninklijk besluit.

Dit formulier (zie bijlage) wordt binnen de 10 dagen verstuurd aan de politiedienst die het, samen met het proces-verbaal, zal overmaken aan het bevoegde politieparket.

De procureur des Konings:

- klasseert het proces-verbaal zonder gevolg indien inderdaad blijkt dat het besturen onder de toepassing van artikel 59.13 valt;
- zoniet zal hij handelen overeenkomstig de richtlijnen vervat in omzendbrief COL 11/2006 van 31 maart 2006.

3.2. HET VOORBIJRIJDEN VAN EEN ROOD LICHT

Artikel 37.4 bepaalt de voorwaarden waarop een prioritair voertuig (in dringende opdracht) een rood licht mag voorbijrijden, namelijk:

- wanneer het speciaal geluidstoestel wordt gebruikt;
- na te hebben gestopt;
- op voorwaarde dat zulks geen gevaar oplevert voor de andere weggebruikers.

Deze voorwaarden zijn cumulatief.

In alle gevallen dient een proces-verbaal te worden opgesteld. De bevoegde procureur des Konings zal, al naargelang de omstandigheden van de zaak, oordelen over het gevolg (sepot, minnelijke schikking, vervolging) dat hieraan dient te worden gegeven.

Er dient rekening te worden gehouden met volgende overwegingen:

- de verplichting dat de weg enkel mag worden voortgezet indien dit de andere gebruikers niet in gevaar brengt, impliceert dat de bestuurder van het prioritaire voertuig zich ervan dient te vergewissen dat de "gewone" weggebruikers die zich op het kruispunt bevinden of dit hebben overgestoken bij groen licht, de mogelijkheid hebben om het prioritaire voertuig voorbij te laten rijden;
- het is onvoldoende te vertragen voor een rood licht.

4. INWERKINGTREDING

Deze omzendbrief treedt in werking op datum van zijn verspreiding.

Voor het College van procureurs-generaal (F. SCHINS, procureur-generaal te Gent; G. LADRIÈRE, procureur-generaal te Bergen; C. DEKKERS, procureur-generaal te Antwerpen; C. VISART DE BOCARMÉ, procureur-generaal te Luik; J. DE LENTDECKER, procureur-generaal te Brussel).

C. VISART DE BOCARMÉ, Procureur-generaal te Luik Voorzitter van het College.

BIJLAGE - STANDAARDFORMULIER

Notitienummer:

Vragenlijst inzake snelheidsovertreding begaan door prioritaire voertuigen waarvan het blauwe knipperlicht niet zichtbaar is op de foto

Ik ondergetekende (naam en functie¹),

bevestig dat de snelheidsovertreding, begaan te..... (plaats)

op (datum) door voertuig(merk)

met kenteken, werd / niet werd² gepleegd in het raam van een dringende of daarmee gelijkgestelde opdracht, voorzien in artikel 59.13 van het koninklijk besluit van 1 december 1975.

Het voertuig werd bestuurd door³ :

Naamen

voornaam:.....

Adres: :.....

Geboortedatum:..
.....

Beroep:
.....

De bestuurder reed⁴ :

- voor eigen rekening
- voor rekening van:
.....
.....

Opgemaakt te

op.....

Handtekening:.....

Gelieve deze vragenlijst binnen de 10 dagen op te sturen naar de politiezone die de vaststellingen heeft gedaan.

¹ In principe de korpschef of het diensthoofd

² Schrappen wat niet past

³ Dient steeds te worden ingevuld

⁴ Aanduiden wat past

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 13 APRIL 2007 TOT AANWIJZING VAN DE LEDEN VAN DE COÖRDINATIECEL VAN HET DETACHEMENT VOOR INTERVENTIE BIJ RAMPEN OF CATASTROFEN IN HET BUITENLAND. (B.S. 03.05.2007)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op het Koninklijk Besluit van 28 februari 2003 tot oprichting van een coördinatieraad voor noodbijstand in het buitenland bij catastrofe of calamiteit en van een ondersteunende permanente dienst B-FAST (Belgian First Aid and Support Team), inzonderheid op artikel 9;

Gelet op het ministerieel besluit van 21 maart 2006 betreffende het detachement voor interventie bij rampen of catastrofes in het buitenland (DICa-DIR) en betreffende de coördinatiecel van het detachement voor interventie bij rampen of catastrofes in het buitenland (coördinatiecel van het DICa-DIR), inzonderheid op artikel 3;

Gelet op de voordrachten van de Fédération royale des corps de sapeurs-pompiers de Belgique (aile francophone et germanophone);

Gelet op de brieven van de Brandweervereniging Vlaanderen van 2 mei 2006 en 20 november 2006, van de burgemeester van Asse van 10 augustus 2006, van de burgemeester van Gent van 5 oktober 2006 en van de burgemeester van Hasselt van 12 oktober 2006;

Gelet op de voordrachten van de directeur-generaal van de Civiele Veiligheid,

Besluit:

Enig artikel. Worden aangewezen als leden van de coördinatiecel van het DICa-DIR:

1° In hoedanigheid van voorzitter van de cel:

- a) Als effectief:
mevrouw Laura Szabó, adviseur-generaal bij de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid;
- b) Als plaatsvervanger:
mevrouw Anne Baetens, attaché bij de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid;

2° Voor de Franstalige operationele eenheden van de Civiele Bescherming:

- a) Als effectief:
de heer Nicolas Tuts, adviseur bij de operationele eenheid van de Civiele Bescherming van Crisnée;
- b) Als plaatsvervanger:
de heer Patrick Broeckx, technisch assistent bij de operationele eenheid van de Civiele Bescherming van Crisnée;

3° Voor de Nederlandstalige operationele eenheden van de Civiele Bescherming:

- a) Als effectief:
de heer Edwin Van Der Eecken, adviseur bij de operationele eenheid van de Civiele Bescherming van Brasschaat;
- b) Als plaatsvervanger:
de heer Guy Spitaels, technisch expert bij de operationele eenheid van de Civiele Bescherming van Liedekerke;

4° Voor de Fédération royale des corps de sapeurs-pompiers de Belgique (aile francophone et germanophone):

- a) Als effectieven:
 - de heer Philippe Staquet, kapitein bij de brandweerdienst van La Louvière;
 - de heer Philippe Vos de Wael, kapitein-commandant bij de brandweerdienst van Waver;
- b) Als plaatsvervangers:
 - de heer Philippe Filleul, luitenant bij de brandweerdienst van Eigenbrakel;
 - de heer Joël Hendrickx, korporaal bij de Brusselse Hoofdstedelijke dienst voor brandbestrijding en dringende medische hulp;

5° Voor de Brandweervereniging Vlaanderen:

- a) Als effectieven:
 - de heer Bert Swijsen, kapitein bij de brandweerdienst van Hasselt;
 - de heer Christian Van De Voorde, luitenant-kolonel bij de brandweerdienst van Gent;
- b) Als plaatsvervangers:
 - de heer Michel Carlé, luitenant bij de brandweerdienst van Asse;
 - de heer Luc Janssens, kapitein bij de brandweerdienst van Gent.

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 4 MAART 2008 INZAKE DE BEVOEGDHEID VAN DE BRANDWEER TOT HET REGELEN VAN HET WEGVERKEER BIJ EEN INTERVENTIE OP DE OPENBARE WEG. (B.S. 03.04.2008)

Aan Mevrouwen en heren Provinciegouverneurs
Mevr. de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

Op 9 mei 2007 is in het Belgisch Staatsblad het koninklijk besluit verschenen van 27 april 2007 tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975, houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg.

Op basis van artikel 1 van dit koninklijk besluit zijn de leden van de openbare brandweerkorpsen voortaan bevoegd om het wegverkeer te regelen.

Omdat ik tot de vaststelling ben gekomen dat er nog heel wat vragen zijn omtrent deze nieuwe bevoegdheid, heb ik het nuttig geacht deze regeling op een aantal punten te verduidelijken.

1. Algemeen :

Bij een ongeval op de openbare weg is het vaak zo dat de brandweerdiensten als eerste ter plaatse zijn. Omwille van hun eigen veiligheid en de veiligheid van de eventuele slachtoffers, dient de brandweer in afwachting van de komst van de politie vaak zelf over te gaan tot de regeling van het wegverkeer. Voor de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 27 april 2007, was de brandweer hiertoe juridisch gezien niet bevoegd. Om aldus deze lacune op te vullen en om problemen inzake de aansprakelijkheid te vermijden, is de brandweer voortaan bevoegd om het wegverkeer te regelen.

Ik wens erop te wijzen dat de bevoegdheid inzake de verkeersregeling niet beperkt is tot het optreden van de brandweer bij een verkeersongeval, maar dat deze bevoegdheid eveneens geldt voor alle interventies van de brandweer, die een effect kunnen hebben op het normale verloop van het wegverkeer.

Alvorens wordt ingegaan op de concrete afbakening van deze nieuwe bevoegdheid van de brandweer, wens ik te beklemtonen dat de regeling van het wegverkeer in de eerste plaats nog steeds een taak blijft van de politie. Slechts in geval de politie niet als eerste ter plaatse is, moet de brandweer de regeling van het wegverkeer verzekeren. Enkel bij kleine interventies op de openbare weg, waarbij het normale verloop van het wegverkeer niet wordt verstoord en er geen gevaar is voor de veiligheid van de brandweerlieden of van eventuele slachtoffers, kan de leider van de operaties beslissen niet tot de verkeersregeling over te gaan.

2. Draagwijdte van de bevoegdheid :

2.1. Inzake de bevoegde personen :

Het koninklijk besluit van 27 april 2007 kent aan alle leden van de brandweerdiensten die op de plaats van een interventie aanwezig zijn, de bevoegdheid toe het wegverkeer te regelen.

Dit betekent dat ook de brandweerlieden - ambulanciers over deze bevoegdheid beschikken, zelfs al is de ambulance als enige ter plaatse. De ambulanciers en verplegers, die geen lid zijn van de brandweer en werken voor een private ambulancedienst of een MUG - dienst, hebben niet de bevoegdheid om het wegverkeer te regelen.

In dit kader zou ik willen vragen om enkel bij kleine interventies een ambulance alleen ter plaatse te sturen. Voor interventies op autosnelwegen en autowegen met twee of meer rijstroken in elke rijrichting, buiten de bebouwde kom, ware het aangewezen een extra voertuig mee te sturen, bijvoorbeeld een snelle hulp- en interventiewagen.

Het aantal brandweerlieden dat bij een interventie moet worden ingezet voor de regeling van het wegverkeer zal uiteraard afhankelijk zijn van de concrete omstandigheden van de interventie. Deze beslissing wordt dan ook overgelaten aan het oordeel van de leider van de operaties. Wel ware het aangewezen om bij interventies op de autosnelwegen en de autowegen met twee of meer rijstroken in elke rijrichting, buiten de bebouwde kom, minstens twee brandweerlieden te voorzien ter verzekering van de verkeersregeling.

De gemeente dient er zorg voor te dragen dat de brandweer over voldoende materieel en personeel beschikt om de uitoefening van deze bevoegdheid mogelijk te maken.

2.2. Inzake het takenpakket :

De bevoegdheid van de brandweer is beperkt tot de toepassing van artikel 4 van het koninklijk besluit van 1 december 1975. Dit betekent dat de leden van de brandweer kunnen overgaan tot :

- Het geven van bindende bevelen :

De leden van de brandweer mogen bindende bevelen geven aan de weggebruikers maar mogen in geen geval overgaan tot het opstellen van een proces-verbaal noch tot het plaatsen van verkeerstekens. Ingeval een weggebruiker zou weigeren gevolg te geven aan een instructie van de brandweer, dient men dit feit naderhand te melden aan de politie, die van de weigering een proces-verbaal zal opstellen.

- Het laten verplaatsen van stilstaande, geparkeerde of defecte voertuigen :

De brandweer heeft de bevoegdheid om een stilstaand of geparkeerd voertuig te laten verplaatsen, indien dit voertuig de doorgang tot de plaats van de interventie zou verhinderen. Bij weigering of afwezigheid van de bestuurder kan men dit voertuig ook ambtshalve laten verplaatsen.

Evenwel mag de brandweer niet overgaan tot het laten weghalen van de voertuigen, die bij een ongeval betrokken waren. Hiertoe moet de komst van de politie worden afgewacht, die eerst de nodige vaststellingen dient uit voeren alvorens tot het weghalen van het voertuig kan worden overgegaan.

2.3. Beperking in de tijd :

De brandweer is bevoegd het wegverkeer te regelen in afwezigheid van de politie.

Dit betekent dat de brandweer niet alleen de bevoegdheid heeft het wegverkeer te regelen in afwachting van de komst van de politie, maar deze bevoegdheid ook « herwint » indien de politiediensten voor het einde van de interventie de interventieplaats zouden hebben verlaten.

Ik wens te verduidelijken dat de bevoegdheid van de brandweer inzake de verkeersregeling ophoudt zodra de politie op de plaats van de interventie aanwezig is. Ingeval de politie niet met voldoende personeel ter plaatse zou komen, kan een brandweerman enkel worden belast met de regeling van het wegverkeer indien hij daartoe formeel door de politie wordt gevorderd.

2.4. Beperking wat betreft de plaats :

De leider van de operaties dient, afhankelijk van de precieze omstandigheden van het ongeval, over te gaan tot de afbakening van de interventiezone. Zo kan onder meer worden besloten om het verkeer om te leiden of om, bij een interventie op een autosnelweg, het verkeer een vlakbij gelegen afrit te laten nemen.

3. De herkenbaarheid en de signalisatie :

Om als bevoegd persoon te kunnen worden geïdentificeerd, dient de brandweerman die tot de verkeersregeling overgaat interventiekledij te dragen waarop duidelijk en zichtbaar wordt vermeld dat men lid is van de brandweer.

De leider van de operaties dient een zo groot mogelijke zichtbaarheid van zijn manschappen te garanderen. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de concrete omstandigheden van de interventie, zoals de weersomstandigheden en het tijdstip van de interventie ('s nachts of overdag).

Ook wat betreft de signalisatie van de interventie dienen alle nodige maatregelen te worden genomen, rekening houdend met en aangepast aan de aard van de omstandigheden van de interventie.

4. De aansprakelijkheid :

Inzake de aansprakelijkheid is hier de gewone aansprakelijkheidsregeling, zoals opgenomen in de artikelen 15 en volgende van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, van toepassing.

Concreet houdt dit in dat een brandweerman, die de verkeersregeling op zich neemt, enkel persoonlijk aansprakelijk zal kunnen worden gesteld voor de schade die ontstaat ten gevolge van een opzettelijke fout, een zware fout of een terugkerende lichte fout.

5. De opleiding :

Verder wens ik te benadrukken dat aan alle brandweerlieden een opleiding zal worden gegeven, waarbij uitgebreid zal worden ingegaan op de te volgen werkwijze inzake de verkeersregeling.

Voor wat betreft de brandweerlieden, die momenteel in dienst zijn, zal een specifieke opleiding worden gegeven. Deze opleiding zal gebeuren in samenwerking met de federale politie. Het zal hier gaan om een opleiding van ongeveer één dag, bestaande uit een theoretisch gedeelte, aangevuld met een uitgebreid aantal praktijkoefeningen. De nadere modaliteiten van hier vermelde opleiding zullen zo snel mogelijk aan de brandweer worden meegedeeld.

Voor wat betreft de toekomstige brandweerlieden zal de bestaande opleiding inzake de regeling van het wegverkeer worden uitgebreid en worden geïntegreerd in de modulaire opleidingen, zoals voorzien in het koninklijk besluit van 8 april 2003 betreffende de opleiding van de leden van de openbare hulpdiensten.

U gelieve deze omzendbrief ter kennis te brengen aan alle betrokken overheden van uw provincie die over een brandweer beschikken.